

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- * Neuvoston asetus (EY) N:o 2531/98, annettu 23 päivänä marraskuuta 1998, Euroopan keskuspankin soveltamista vähimmäisvarannoista 1
- * Neuvoston asetus (EY) N:o 2532/98, annettu 23 päivänä marraskuuta 1998, Euroopan keskuspankin valtuuksista määrätä seuraamuksia 4
- * Neuvoston asetus (EY) N:o 2533/98, annettu 23 päivänä marraskuuta 1998, Euroopan keskuspankin valtuuksista kerätä tilastotietoja 8
- Komission asetus (EY) N:o 2534/98, annettu 26 päivänä marraskuuta 1998, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 20
- * Komission asetus (EY) N:o 2535/98, annettu 26 päivänä marraskuuta 1998, komission asetuksen (ETY) N:o 3046/92 muuttamisesta verohallinnon toimittamien tietojen osalta 22
- * Komission asetus (EY) N:o 2536/98, annettu 26 päivänä marraskuuta 1998, porkkanoiden, sitruhedelmien ja syötäviksi tarkoitettujen omenoiden ja päärynöiden laatuvaatimuksista annetun asetuksen (ETY) N:o 920/89 muuttamisesta 23
- Komission asetus (EY) N:o 2537/98, annettu 26 päivänä marraskuuta 1998, perustamissopimuksen liitteeseen II kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin vilja- ja riisialojen tuotteisiin sovellettavien tukien määrien vahvistamisesta 25
- Komission asetus (EY) N:o 2538/98, annettu 26 päivänä marraskuuta 1998, tuontitulo-
lien muuttamisesta vilja-alalla 28
- Komission asetus (EY) N:o 2539/98, annettu 26 päivänä marraskuuta 1998, tavallisen
vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2004/98 tarkoitetun
tavallisen tarjouskilpailun osana 31
- Komission asetus (EY) N:o 2540/98, annettu 26 päivänä marraskuuta 1998, tavallisen
vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1079/98 tarkoitetun
tarjouskilpailun osana 32

Komission asetus (EY) N:o 2541/98, annettu 26 päivänä marraskuuta 1998, kauran enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2007/98 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	33
Komission asetus (EY) N:o 2542/98, annettu 26 päivänä marraskuuta 1998, ohran enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1564/98 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	34
Komission asetus (EY) N:o 2543/98, annettu 26 päivänä marraskuuta 1998, asetuksessa (EY) N:o 1078/98 tarkoitetun ohran vientiä koskevan tarjouskilpailun osana toimitettujen tarjousten osalta	35
Komission asetus (EY) N:o 2544/98, annettu 26 päivänä marraskuuta 1998, vilja- ja riisijalosteiden vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta	36
Komission asetus (EY) N:o 2545/98, annettu 26 päivänä marraskuuta 1998, vilja- ja riisialan tuotantotukien vahvistamisesta	38
Komission asetus (EY) N:o 2546/98, annettu 26 päivänä marraskuuta 1998, riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien vientitukien vahvistamisesta ja vientitodistusten myöntämisen keskeyttämisestä	39
Komission asetus (EY) N:o 2547/98, annettu 26 päivänä marraskuuta 1998, viljojen sekä vehnän ja rukiin hienojen jauhojen, rouheiden ja karkeiden jauhojen vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta	41
* Komission direktiivi 98/87/EY, annettu 13 päivänä marraskuuta 1998, rehu-seosten pitämisestä kaupan annetun direktiivin 79/373/ETY muuttamisesta ⁽¹⁾	43
* Komission direktiivi 98/88/EY, annettu 13 päivänä marraskuuta 1998, eläin-peräisten ainesosien mikroskooppisen tutkimuksen ja arvioinnin suuntaviivoista rehujen virallista tarkastusta varten ⁽¹⁾	45

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Komissio

98/682/EY, Euratom:

* Komission päätös, tehty 20 päivänä marraskuuta 1998, tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen alan avaintoimintakokonaisuuksien sisällön ja suuntautumisen määrittelyssä komissiota avustavien ulkopuolisten asiantuntijaryhmien jäsenten sekä puheenjohtajien ja varapuheenjohtajien nimeämisestä ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(1998) 3347)	51
--	----

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 2531/98,
annettu 23 päivänä marraskuuta 1998,
Euroopan keskuspankin soveltamista vähimmäisvarannoista**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännöstä, jäljempänä ”perussääntö”, tehdyn pöytäkirjan (N:o 3) ja erityisesti sen 19 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankin, jäljempänä ”EKP”, suosituksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

ottaa huomioon komission lausunnon ⁽³⁾,

toimii Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, jäljempänä ”perustamissopimus”, 106 artiklan 6 kohdassa sekä EKP:n perussäännön 42 artiklassa määrätyn menettelyn sekä perussäännön 43 artiklan 1 kohdan ja eräistä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneeseen kuningaskuntaan liittyvistä määräyksistä tehdyn pöytäkirjan N:o 11 8 kohdassa vahvistettujen edellytysten mukaisesti,

sekä katsoo, että

- (1) perussäännön 19 artiklan 2 kohdassa sekä sen 43 artiklan 1 kohdassa, pöytäkirjan N:o 11 8 kohdassa sekä eräistä Tanskaan liittyvistä määräyksistä tehdyn pöytäkirjan (N:o 12) 2 kohdassa ei anneta oikeuksia eikä aseteta velvoitteita rahaliittoon osallistumattomille jäsenvaltioille,
- (2) perussäännön 19 artiklan 2 kohdan mukaan neuvoston on määriteltävä muun muassa perusta vähimmäisvarannolle sekä suurimman sallitun varannon ja sen perustan välinen suhde,
- (3) lisäksi perussäännön 19 artiklan 2 kohdan mukaan neuvoston on määriteltävä aiheelliset seuraamukset kyseisten määräysten noudattamatta jättämisestä; tässä asetuksessa säädetään erityisesti seuraamuksista; tässä asetuksessa viitataan seuraamusten määräämistä koskevien periaatteiden ja menettelyjen osalta Euroopan keskuspankin valtuuksista määrätä seura-

muksia 23 päivänä marraskuuta 1998 annettuun neuvoston asetukseen (EY) N:o 2532/98 ⁽⁴⁾ sekä säädetään yksinkertaistetusta menettelystä seuraamusten määräämiseksi tietynlaisissa rikkomuksissa; jos asetuksen (EY) N:o 2532/98 ja tämän asetuksen, jossa EKP:lle annetaan oikeus määrätä seuraamuksia, säännökset ovat keskenään ristiriidassa, sovelletaan ensi sijassa tämän asetuksen säännöksiä,

- (4) perussäännön 19 artiklan 1 kohdassa määrätään, että EKP:n neuvosto voi vahvistaa vaadittujen vähimmäisvarantojen laskentaperustetta ja määräytymistä koskevat säännöt,
- (5) toimiakseen tehokkaana välineenä rahamarkkinoiden hallintaan ja rahan määrän säätelyyn liittyvissä tehtävissä on vähimmäisvarantojen määräämisjärjestelmän oltava rakenteeltaan sellainen, että EKP voi joustavasti määrätä varantovelvoitteita osallistuvien jäsenvaltioiden talouden ja rahoitustilanteen muuttuvissa olosuhteissa ja niiden mukaisesti; EKP:n on tältä osin voitava ottaa joustavasti huomioon uudet maksuteknologiat kuten sähköisen rahan kehittäminen; kierto-mahdollisuuksien välttämiseksi EKP voi määrätä vähimmäisvarannon taseen ulkopuolisista eristä johtuvien vastuiden kattamiseksi, erityisesti niiden vastuiden, jotka ovat joko yksin tai yhdessä toisten taseeseen kuuluvien tai sen ulkopuolisten erien kanssa verrattavissa taseeseen merkittyihin eriin,
- (6) EKP:n on antaessaan yksityiskohtaisia sääntöjä vähimmäisvarantojen määräämiselle, kulloinenkin varantosuhde ja varannoille maksettava korko sekä vähimmäisvarannoista myönnettävät vapautukset tai yhteen taikka useampaan erityiseen laitosten ryhmään sovellettavien varantovelvoitteiden muutokset mukaan lukien, noudatettava perustamissopimuksen 105 artiklan 1 kohdassa määrättyjä ja perussäännön 2 artiklassa toistettuja Euroopan keskuspankkijärjestelmän, jäljempänä ”EKPJ” tavoitteita; tämä merkitsee muun muassa pyrkimystä olla

⁽¹⁾ EYVL C 246, 6.8.1998, s. 6

⁽²⁾ EYVL C 328, 26.10.1998

⁽³⁾ Lausunto annettu 8. lokakuuta 1998 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽⁴⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 4

aiheuttamatta epäsuotavaa rahoituksenvälityksen siirtymistä merkittävässä määrin euroalueen tai pankkijärjestelmän ulkopuolelle; vähimmäisvarantojen määrittäminen voi kuulua osana yhteisön rahapolitiikan määrittämiseen ja toteuttamiseen, joka on yksi perustamissopimuksen 105 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa määrätystä ja perussäännön 3 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa toistetuista EKPJ:n perustehtävistä,

(7) tämän asetuksen mukaisten velvoitteiden noudattamatta jättämisestä johtuvista seuraamuksista riippumatta EKPJ voi määrätä asianmukaisista täytäntöönpanotoimenpiteistä suhteissaan vastapuoliin, mukaan lukien mahdollisuus sulkea yksittäinen laitos kokonaan tai osittain rahapolitiittisten toimien ulkopuolelle, jos vähimmäisvarantovelvoitteita koskevia määräyksiä vakavasti rikotaan,

(8) EKPJ:n ja EKP:n tehtäväksi on uskottu rahapolitiittisten välineiden valmistelu, jotta ne voivat toimia täysimääräisesti talous- ja rahaliiton kolmannessa vaiheessa, jäljempänä ”kolmas vaihe”; keskeinen osa valmistelua on sellaisten EKP:n asetusten antaminen ennen kolmatta vaihetta, joissa säädetään laitosten vähimmäisvarantovelvoitteista 1 päivästä tammikuuta 1999 alkaen; on suotavaa ilmoittaa markkinaosapuolille vuoden 1998 kuluessa niistä yksityiskohtaisista säännöksistä, jotka EKP voi katsoa tarpeellisiksi antaa vähimmäisvarantojärjestelmän täytäntöönpanemiseksi; näin ollen EKP:lle on annettava tämän asetuksen voimaantulopäivästä alkaen oikeus antaa säännöksiä, ja

(9) tämän asetuksen säännöksiä voidaan kokonaisuudessaan soveltaa tehokkaasti vain, jos rahaliittoon osallistuvat jäsenvaltiot ovat ryhtyneet tarvittaviin toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että niiden viranomaisilla on käytettävissään riittävät valtuudet tukea EKP:a ja toimia täydessä yhteistyössä sen kanssa tämän asetuksen 6 artiklassa tarkoitettujen tietojen keräämiseksi ja tarkistamiseksi, perustamissopimuksen 5 artiklan mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) ”rahaliittoon osallistuvalla jäsenvaltiolla” jäsenvaltiota, joka on ottanut käyttöön yhtenäisvaluutan perustamissopimuksen mukaisesti;
- 2) ”kansallisella keskuspankilla” rahaliittoon osallistuvan jäsenvaltion keskuspankkia;

3) ”laitoksella” yhteisöä, jolta EKP voi EKPJ:n perussäännön 19 artiklan 1 kohdan mukaisesti vaatia vähimmäisvarannon pitämistä;

4) ”varantosuhteella” vähimmäisvarannon perusteen prosenttimäärää, jonka EKP voi perussäännön 19 artiklan 1 kohdan mukaisesti määrätä;

5) ”seuraamuksilla” sakkoja, uhkasakkoja, sakkokorkoa ja korottomia talletuksia.

2 artikla

Oikeus vapauttaa laitoksia vähimmäisvarantovelvoitteesta

EKP voi yhtäläisen kohtelun periaatetta noudattaen vapauttaa laitoksia vähimmäisvarantovelvoitteesta EKP:n vahvistamien perusteiden mukaisesti.

3 artikla

Varantopohja

1. Perusteena vähimmäisvarannolle, jonka EKP voi perussäännön 19 artiklan 1 kohdan mukaisesti vaatia laitoksia pitämään, ovat, jollei tämän artiklan 2 ja 3 kohdan säännöksistä muuta johdu,

- i) laitoksen velat, jotka johtuvat varojen vastaanottamisesta sekä
- ii) taseen ulkopuolisista eristä johtuvat velat, lukuun ottamatta
- iii) kokonaan tai osittain velkoja muille laitoksille EKP:n määrittelemien yksityiskohtaisten säännösten mukaisesti sekä
- iv) velkoja EKP:lle tai kansalliselle keskuspankille.

2. EKP voi täsmentää jälkimarkkinakelpoisten velkasi-toumusten muodossa olevien velkojen osalta, vaihtoehtona edellä olevalla 1 kohdan iii) alakohdan säännökselle, että laitoksen velat toiselle laitokselle vähennetään kokonaan tai osittain sen laitoksen vähimmäisvarannon perustasta, jonka saatavia ne ovat.

3. EKP voi yhtäläisen kohtelun periaatetta noudattaen sallia tietyntyyppisten saamisten vähentämisen vähimmäisvarannon perustaan kuuluvien velkojen ryhmistä.

4 artikla

Varantosuhteet

1. Varantosuhteet, jotka EKP voi määrätä perussäännön 19 artiklan 1 kohdan mukaisesti, saavat olla enintään 10 prosenttia vähimmäisvarannon perustaan kuuluvista veloista, mutta ne voivat olla nolla prosenttia.

2. Jollei 1 kohdan säännöksistä muuta johdu, EKP voi yhtäläisen kohtelun periaatetta noudattaen määritellä erisuuruiset varantosuhteet vähimmäisvarannon perustaan kuuluville eri velkaryhmille.

5 artikla

Oikeus antaa säännöksiä

EKP voi tarvittaessa antaa asetuksia tai tehdä päätöksiä 2, 3 ja 4 artiklan tavoitteiden saavuttamiseksi.

6 artikla

Oikeus kerätä ja tarkistaa tietoja

1. EKP:lla on oikeus kerätä laitoksilta vähimmäisvarantovelvoitteiden soveltamiseksi tarvittavat tiedot. Nämä tiedot ovat luottamuksellisia.

2. EKP:lla on oikeus tarkistaa niiden tietojen virheettömyys ja laatu, jotka laitokset antavat vähimmäisvarantovelvoitteen täyttämisen osoittamiseksi. EKP:n on ilmoitettava laitokselle päätöksestään tarkistaa tiedot tai suorittaa tietojen pakollinen keruu.

3. Oikeus tarkistaa tietoja merkitsee, että EKP:lla on oikeus

- a) vaatia esittämään asiakirjoja;
- b) tutkia laitosten kirjanpito ja arkistot;
- c) ottaa jäljennöksiä tai otteita kirjanpidosta ja arkistoista, sekä
- d) saada kirjallisia tai suullisia selvityksiä.

Jos laitos estää tietojen keräämisen ja/tai tarkistamisen, rahaliittoon osallistuvan jäsenvaltion, jonka alueella laitoksen toimitilat sijaitsevat, on edellä mainittujen oikeuksien käyttämiseksi annettava tarvittavaa apua, mukaan lukien laitoksen toimitiloihin pääsyn varmistaminen.

4. EKP voi antaa 1 — 3 kohdassa tarkoitettut oikeudet kansallisille keskuspankeille. Perussäännön 34 artiklan 1 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti EKP voi tarkemmin säätää asetuksella, millä edellytyksillä tarkistusoikeutta voidaan käyttää.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 23 päivänä marraskuuta 1998.

7 artikla

Seuraamukset määräysten noudattamatta jättämisestä

1. EKP voi määrätä laitokselle, joka kokonaan tai osittain laiminlyö pitää tämän asetuksen ja siihen liittyvien EKP:n asetusten ja päätösten mukaisesti määrättyä vähimmäisvarantoa, jommankumman seuraavista seuraamuksista:

- a) maksun, joka on enintään 5 prosenttiyksikköä yli EKPJ:n maksuvalmiusluoton koron tai kaksi kertaa EKPJ:n maksuvalmiusluoton korko, kummassakin tapauksessa laskettuna laitoksen laiminlyömän vähimmäisvarannon määrästä tai
- b) laitokselle asetetun velvoitteen tehdä EKP:iin tai kansalliseen keskuspankkiin koroton talletus, joka on enintään kolme kertaa laitoksen laiminlyömän vähimmäisvarannon määrä. Talletuksen kesto saa olla enintään sen ajan pituinen, jona laitos on laiminlyönyt vähimmäisvarannon pitämisen.

2. Aina kun seuraamuksia määrätään 1 kohdan mukaisesti, sovelletaan asetuksessa (EY) N:o 2532/98 säädettyjä periaatteita ja menettelyjä. Kyseisen asetuksen 2 artiklan 1 ja 3 kohtaa ja 3 artiklan 1, 2, 3 ja 4 kohtaa ei kuitenkaan sovelleta ja asetuksen 3 artiklan 6, 7 ja 8 kohdassa tarkoitettuihin määräajoihin saavat olla enintään viisitoista päivää.

3. Asetuksessa (EY) N:o 2532/98 määrätään seuraamuksista ja niiden määräämistä koskevista rajoituksista ja ehdoista siinä tapauksessa, että laitos ei täytä tästä asetuksesta tai siihen liittyvistä EKP:n asetuksista taikka päätöksistä johtuvia muita kuin 1 kohdassa tarkoitettuja velvoitteita.

8 artikla

Loppusäännökset

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Edellä olevaa 5 artiklaa sovelletaan tämän asetuksen voimaantulosta lukien. Muita artikloja sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1999.

Neuvoston puolesta

R. EDLINGER

Puheenjohtaja

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 2532/98,

annettu 23 päivänä marraskuuta 1998,

Euroopan keskuspankin valtuuksista määrätä seuraamuksia

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, jäljempänä 'perustamissopimus', ja erityisesti sen 108 a artiklan 3 kohdan, sekä Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännöstä, jäljempänä "perussääntö", tehdyn pöytäkirjan (N:o 3) 34 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankin, jäljempänä "EKP", suosituksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

ottaa huomioon komission lausunnon ⁽³⁾,

toimii Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 106 artiklan 6 kohdassa ja perussäännön 42 artiklassa määrätyn menettelyn sekä perustamissopimuksen 109 k artiklan 5 kohdassa sekä eräistä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneeseen kuningaskuntaan liittyvistä määräyksistä tehdyn pöytäkirjan (N:o 11) 7 kohdassa vahvistettujen edellytysten mukaisesti,

sekä katsoo, että

- (1) perussäännön 34 artikla 3 kohta yhdessä sen 43 artiklan 1 kohdan ja pöytäkirjan N:o 11 8 kohdan ja eräistä Tanskaa koskevista määräyksistä tehdyn pöytäkirjan (N:o 12) 2 kohdan mukaan tässä asetuksessa ei anneta oikeuksia eikä aseteta velvollisuuksia rahaliittoon osallistumattomille jäsenvaltioille,
- (2) perussäännön 34 artiklan 3 kohdan mukaan neuvosto vahvistaa ne rajat ja ehdot, joita noudattaen EKP voi määrätä yrityksille sakkoja tai uhkasakkoja, jollei sen antamista asetuksista ja sen tekemistä päätöksistä johtuvia velvoitteita noudateta,
- (3) EKP:n asetuksista ja päätöksistä johtuvia velvoitteita saatetaan rikkoa EKP:n toimivaltaan kuuluvilla eri aloilla,
- (4) seuraamusten määräämiskäytännön yhtenäisyyden varmistamiseksi EKP:n toimivaltaan kuuluvilla eri aloilla on tarkoituksenmukaista sisällyttää kaikki seuraamusten määräämistä koskevat yleiset ja menettelysäännökset yhteen neuvoston asetukseen; muissa neuvoston asetuksissa säädetään yksittäisten

alojen erityisseuraamuksista ja niissä viitataan seuraamusten määräämisen periaatteiden ja menettelyjen osalta tähän asetukseen,

- (5) seuraamusten hallinnointijärjestelmän tehokkuuden takaamiseksi tässä asetuksessa on annettava EKP:lle tietty harkintavalta sekä asianmukaisten menettelyjen määräämisessä että niiden täytäntöönpanossa tässä asetuksessa säädettyjen rajojen ja ehtojen mukaisesti,
- (6) Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) ja EKP:n tehtäväksi on uskottu valmistautuminen täysimääräiseen toimintaan talous- ja rahaliiton kolmannessa vaiheessa, jäljempänä 'kolmas vaihe'; oikea-aikainen valmistelu on olennaisen tärkeää, jotta EKPJ voi suorittaa tehtävänsä kolmannessa vaiheessa; keskeinen osa valmistelua on sellaisiin yrityksiin kohdistuvien seuraamusten määräämistä koskevan säännösten antaminen ennen kolmatta vaihetta, jotka eivät noudata EKP:n asetuksista ja päätöksistä johtuvia velvoitteita; on suotavaa ilmoittaa markkinaosapuolille niin pian kuin mahdollista niistä yksityiskohtaisista säännöksistä, jotka EKP voi katsoa tarpeellisiksi antaa seuraamusten määräämisestä; EKP:lle on siten annettava tämän asetuksen voimaantulopäivästä alkaen oikeus antaa säännöksiä,
- (7) tämän asetuksen säännöksiä voidaan soveltaa tehokkaasti ainoastaan, jos rahaliittoon osallistuvat jäsenvaltiot ryhtyvät tarpeellisiin toimenpiteisiin varmistukseksi, että niiden viranomaisilla on valtuudet perustamissopimuksen 5 artiklan mukaisesti avustaa EKP:ia ja olla sen kanssa täysimääräisesti yhteistyössä määräysten rikkomista koskevan menettelyn toimeenpanossa siten kuin tässä asetuksessa edellytetään,
- (8) EKP käyttää EKPJ:n tehtävistä huolehtiakseen apunaan kansallisia keskuspankkeja silloin, kun sen katsotaan olevan mahdollista ja tarkoituksenmukaista, ja
- (9) tämän asetuksen nojalla tehtävät päätökset maksuvelvollisuuden määräämisestä ovat täytäntöönpanokelpoisia perustamissopimuksen 192 artiklan mukaisesti,

⁽¹⁾ EYVL C 246, 6.8.1998, s. 9

⁽²⁾ EYVL C 328, 26.10.1998

⁽³⁾ Lausunto annettu 8. lokakuuta 1998 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) "rahaliittoon osallistuvalla jäsenvaltiolla" jäsenvaltiota, joka on ottanut käyttöön yhtenäisvaluutan perustamis-sopimuksen mukaisesti;
- 2) "kansallisella keskuspankillä" rahaliittoon osallistuvan jäsenvaltion keskuspankkia;
- 3) "yrityksellä" rahaliittoon osallistuvassa jäsenvaltiossa olevaa luonnollista henkilöä taikka yksityistä tai julkista oikeushenkilöä, jota EKP:n asetuksista ja päätöksistä johtuvat velvollisuudet koskevat, lukuun ottamatta julkisyhteisöjä niiden käyttäessä julkista valtaa; yrityksellä tarkoitetaan myös rahaliittoon osallistuvassa jäsenvaltiossa sijaitsevaa sivuliikettä tai muuta pysyvää toimipaikkaa, jonka päätoimipaikka tai sääntö-määräinen kotipaikka on rahaliittoon osallistuvan jäsenvaltion alueen ulkopuolella;
- 4) "määräysten rikkomisella" yrityksen laiminlyöntiä noudattaa EKP:n asetuksesta tai päätöksestä johtuvaa velvoitetta;
- 5) "sakolla" yksittäistä rahasummaa, jonka yritys on velvollinen maksamaan seuraamuksena;
- 6) "uhkasakolla" rahasummaa, jonka yritys on velvollinen maksamaan seuraamuksena jatkettua määräysten rikkomisesta ja joka lasketaan kultakin päivästä, jona määräysten rikkomista on jatkettu sen jälkeen, kun päätös vaatimuksesta määräysten rikkomisen lopettamisesta on annettu tiedoksi yritykselle 3 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti;
- 7) "seuraamuksilla" määräysten rikkomisen johdosta määrättävää sakkoa ja uhkasakkoa.

2 artikla

Seuraamukset

1. Jollei erityisissä neuvoston asetuksissa toisin säädetä, EKP voi määrätä sakkoja ja uhkasakkoja yrityksille seuraavissa rajoissa:
 - a) sakot: enintään 500 000 euroa, ja
 - b) uhkasakot: enintään 10 000 euroa rikkomuspäivää kohti. Uhkasakkoja voidaan määrätä enintään kuuden kuukauden ajalta siitä lukien, kun päätös on annettu tiedoksi yritykselle 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
2. Päättyessään, onko seuraamus määrättävä ja myös asianmukaista seuraamusta määriteltävään EKP:n on noudatettava suhteellisuusperiaatetta.

3. EKP:n on tarvittaessa otettava huomioon kyseiseen tapaukseen liittyvät seikat, kuten

- a) toisaalta se, toimiiko yritys tulkitessaan ja täyttäessään EKP:n asetuksesta tai päätöksestä johtuvaa velvoitetta vilpittömässä mielessä ja sen tuolloin noudattama avoimuuden aste sekä missä määrin yritys pyrkii huolellisuuteen ja yhteistyöhön, ja toisaalta se, onko olemassa todisteita yrityksen toimihenkilöiden tahallista vilpistä;
- b) määräysten rikkomisen vaikutusten vakavuus;
- c) yrityksen rikkomuksen toistuvuus, esiintymistiheys tai kesto;
- d) yritykselle määräysten rikkomisesta koitunut hyöty;
- e) yrityksen talouden koko, ja
- f) seuraamukset, jotka muut viranomaiset ovat aikaisemmin määränneet samalle yritykselle samojen seikojen johdosta.

4. Jos määräysten rikkomisessa on kyse velvoitteen noudattamatta jättämisestä, seuraamuksen soveltaminen ei vapauta yritystä tästä velvoitteesta, ellei 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti tehdyssä päätöksessä nimenomaisesti toisin todeta.

3 artikla

Menettelysäännöt

1. Päätöksen siitä, aloitetaanko määräysten rikkomisesta johtuva menettely, tekee EKP:n johtokunta omasta aloitteestaan tai sen jäsenvaltion kansallisen keskuspankin esityksestä, jonka lainkäyttövaltaan kuuluvalla alueella väitetty määräysten rikkominen on tapahtunut. Päätöksen voi omasta aloitteestaan tai EKP:n tekemästä esityksestä tehdä myös sen jäsenvaltion kansallinen keskuspankki, jonka toimivaltaan kuuluvalla alueella väitetty määräysten rikkominen on tapahtunut.

Tieto menettelyn aloittamista koskevasta päätöksestä on annettava kirjallisena kyseiselle yritykselle, asianomaiselle valvontaviranomaiselle ja sen jäsenvaltion kansalliselle keskuspankille, jonka lainkäyttövaltaan kuuluvalla alueella väitetty määräysten rikkominen on tapahtunut, tai EKP:lle. Tiedoksiannossa on ilmoitettava yritykselle yksityiskohtaiset tiedot siihen kohdistuvista väitteistä ja niiden perusteeksi esitetystä näytöstä. Päätöksessä on tarvittaessa vaadittava yritystä lopettamaan väitetty määräysten rikkominen ja sille on ilmoitettava mahdollisuudesta määrätä uhkasakkoja.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettussa päätöksessä voidaan vaatia yritystä alistumaan määräysten rikkomisesta johtuvaan menettelyyn. Menettelyä täytäntöönpannassa EKP:lla tai tapauksen mukaan kansallisella keskuspankillä on oikeus:

- a) vaatia esittämään asiakirjoja;
- b) tutkia yrityksen kirjanpito ja arkistot;
- c) ottaa jäljennöksiä tai otteita kirjanpidosta ja arkistoista, ja
- d) saada kirjallisia tai suullisia selvityksiä.

Jos yritys estää määräysten rikkomisesta johtuvan menettelyn täytäntöönpanon, sen rahaliittoon osallistuvan jäsenvaltion, jossa asianomaiset toimitilat sijaitsevat, on edellä mainittujen oikeuksien käyttämiseksi annettava tarpeellista apua, mukaan lukien EKP:n tai kansallisen keskuspankin yrityksen toimitiloihin pääsyn varmistaminen.

3. EKP:n tai kansallisen keskuspankin on annettava yritykselle tilaisuus tulla kuulluksi. Yritykselle on annettava vähintään 30 päivää aikaa esittää puolustuksensa.

4. Saatuaan määräysten rikkomisesta johtuvan menettelyn aloittaneelta kansalliselta keskuspankilta asiaa koskevan esityksen tai kuultuaan sen jäsenvaltion kansallista keskuspankkia, jonka lainkäyttövaltaan kuuluvalla alueella väitetty määräysten rikkominen on tapahtunut, EKP:n johtokunnan on mahdollisimman pian tehtävä perusteltu päätös siitä, onko yritys rikkonut määräyksiä sekä päätettävä mahdollisesti määrättävistä seuraamuksista.

5. Päätös on annettava yritykselle kirjallisesti tiedoksi ja samalla sille on ilmoitettava sen oikeudesta asian uudelleen käsittelyyn. Päätös on annettava tiedoksi myös asianomaisille valvontaviranomaisille ja sen jäsenvaltion kansalliselle keskuspankille, jonka lainkäyttövaltaan kuuluvalla alueella määräyksiä on rikottu.

6. Yrityksellä on oikeus pyytää EKP:n neuvostoa käsittelemään uudelleen johtokunnan päätös. Pyyntö on tehtävä 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksi saamisesta, ja sen on sisällettävä kaikki sitä koskevat tiedot ja väitteet. Pyyntö on osoitettava kirjallisena EKP:n neuvostolle.

7. EKP:n neuvoston 6 kohdan mukaisesti esitetyn pyynnön johdosta antamassa päätöksessä on ilmoitettava päätöksen perustelut, ja se on annettava kirjallisena tiedoksi yritykselle, asianomaiselle yritystä valvovalle viranomaiselle ja sen jäsenvaltion kansalliselle keskuspankille, jonka lainkäyttövaltaan kuuluvalla alueella määräyksiä on rikottu. Tiedoksiannossa on ilmoitettava yritykselle sen oikeudesta tuomioistuimessa tapahtuvaan asian uudelleen käsittelyyn. Jollei EKP:n neuvosto ole tehnyt päätöstä kahden kuukauden kuluessa pyynnön esittämisestä, yritys voi pyytää johtokunnan päätöksen uudelleen käsittelyä perustamissopimuksen mukaisesti.

8. Yritykselle määrättyä seuraamusta ei saa panna täytäntöön ennen kuin päätös on tullut lopulliseksi sen johdosta, että

a) yritys ei 6 kohdassa mainitun 30 päivän määräajan kuluessa ole pyytänyt EKP:n neuvostolta päätöksen uudelleen käsittelyä, tai

b) neuvosto on antanut päätöksensä tiedoksi yritykselle tai neuvosto ei ole tehnyt päätöstä 7 kohdassa tarkoitettun määräajan kuluessa.

9. EKP:n määräämistä seuraamuksista kertyvät tulot kuuluvat EKP:lle.

10. Jos määräysten rikkominen liittyy yksinomaan EKPJ:lle perustamissopimuksessa ja perussäännössä uskottuun tehtävään, määräysten rikkomisesta johtuva menettely voidaan aloittaa ainoastaan tämän asetuksen perusteella riippumatta siitä, säädetäänkö jossakin kansallisessa laissa tai asetuksessa erillisestä menettelystä. Jos määräysten rikkominen liittyy myös yhteen tai useampaan sellaiseen alaan, joka ei kuulu EKPJ:n toimivaltaan, oikeus aloittaa määräysten rikkomisesta johtuva menettely tämän asetuksen perusteella ei riipu toimivaltaisen kansallisen viranomaisen oikeudesta aloittaa EKPJ:n toimivaltaan kuulumattomiin. Tämä säännös ei rajoita rikoslain soveltamista ja vakauden valvontaa koskevaa toimivaltaa rahaliittoon osallistuvissa jäsenvaltioissa.

11. Yrityksen on vastattava määräysten rikkomisesta johtuvan menettelyn kustannuksista, jos sen todetaan rikkoneen määräyksiä.

4 artikla

Määräajat

1. Tässä asetuksessa säädetty oikeus päättää, aloittaako määräysten rikkomisesta johtuva menettely, lakkaa vuoden kuluttua siitä, kun EKP tai sen jäsenvaltion kansallinen keskuspankki, jonka lainkäyttövaltaan kuuluvalla alueella väitetty määräysten rikkominen on tapahtunut, on ensimmäisen kerran saanut tiedon väitetystä määräysten rikkomisesta, ja joka tapauksessa viiden vuoden kuluttua rikkomisen tapahtumisesta tai viiden vuoden kuluttua jatkettun määräysten rikkomisen päättymisestä.

2. Tässä asetuksessa säädetty oikeus päättää seuraamuksista määräysten rikkomisen johdosta lakkaa vuoden kuluttua siitä, kun 3 artiklan 1 kohdan mukainen päätös menettelyn aloittamisesta on tehty.

3. Oikeus aloittaa täytäntöönpanomenettely lakkaa kuuden kuukauden kuluttua siitä, kun päätös on 3 artiklan 8 kohdan mukaisesti tullut täytäntöönpanokelpoiseksi.

*5 artikla***Tuomioistuimessa tapahtuva uudelleen käsittely**

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta on perustamissopimuksen 172 artiklan mukaisesti rajoittamaton toimivalta käsitellä uudelleen ne lopulliset päätökset, joilla seuraamuksia on määrätty.

*6 artikla***Yleiset säännökset ja oikeus säännösten antamiseen**

1. Jos tämän asetuksen säännökset ja muiden neuvoston asetusten säännökset, joiden perusteella EKP voi määrätä seuraamuksia, ovat keskenään ristiriidassa, sovelletaan jälkimmäisiä säännöksiä.

2. EKP voi tässä asetuksessa säädettyjä rajoja ja ehtoja noudattaen antaa asetuksia niiden järjestelyjen täsmentämiseksi, joilla tämän asetuksen mukaisesti voidaan määrätä seuraamuksia, sekä suuntaviivoja, joilla sovitetaan yhteen ja yhdenmukaistetaan määräysten rikkomisesta johtuvaan menettelyyn liittyviä menettelytapoja.

*7 artikla***Loppusäännökset**

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Edellä olevaa 6 artiklan 2 kohtaa sovelletaan tämän asetuksen voimaantulopäivästä alkaen. Muita artikloja sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 23 päivänä marraskuuta 1998.

Neuvoston puolesta

R. EDLINGER

Puheenjohtaja

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 2533/98,
annettu 23 päivänä marraskuuta 1998,
Euroopan keskuspankin valtuuksista kerätä tilastotietoja

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

tilastolaitosten ja markkinoita sääntelevien viranomaisten kanssa,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännöstä, jäljempänä ”perussääntö”, tehdyn pöytäkirjan (N:o 3) ja erityisesti sen 5 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankin, jäljempänä ”EKP”, suosituksen ⁽¹⁾,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽²⁾,

ottaa huomioon komission lausunnon ⁽³⁾,

toimii Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 106 artiklan 6 kohdassa ja perussäännön 42 artiklassa määrätyn menettelyn mukaisesti,

sekä katsoo, että

(2) sen varmistamiseksi, että tilastotiedot tukevat tehokkaasti EKPJ:n tehtävien suorittamista, niiden määrittelyn ja keruumenetelmien on oltava rakenteeltaan sellaisia, että EKP saa joustavasti ja oikea-aikaisesti käyttöönsä korkealaatuiset tilastot, jotka kuvaavat muuttuvia talouden ja rahoitusmarkkinoiden olosuhteita, ja joiden keruussa otetaan huomioon tietojen antajille koituvat rasitteet; tätä toteutettaessa on kiinnitettävä huomiota sekä EKPJ:n tehtävien hoitoon ja sen riippumattomuuteen että pyrkimykseen pitää tietojen antajille koituvat rasitteet mahdollisimman vähäisenä,

(3) tämän vuoksi on suotavaa määritellä talouden eri toimijoista koostuva ja tilastosovellusten pohjana oleva tietojen antajien perusjoukko, johon EKP:n tilastointivaltuudet rajoittuvat, ja jonka keskuudesta EKP määrittelee säännöstenanto-oikeutensa nojalla varsinaisen tietojen antajien joukon,

(1) perussäännön 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti EKP Euroopan keskuspankkijärjestelmän, jäljempänä ”EKPJ”, tehtävistä huolehtiakseen kerää kansallisten keskuspankkien avustuksella tarvittavat tilastotiedot joko toimivaltaisilta kansallisilta viranomaisilta tai suoraan taloudellisilta toimijoilta; näiden perustamissopimuksen 105 artiklassa määrättyjen tehtävien suorittamisen ja erityisesti rahapolitiikan harjoittamisen helpottamiseksi näitä tilastotietoja käytetään ensisijaisesti kokonaistilastojen tuottamiseen, jolloin yksittäisten taloudellisten toimijoiden tunnistaminen ei ole tarpeen, mutta tietoja voidaan käyttää myös yksittäisten toimijoiden tasolla; perussäännön 5.2 artiklan mukaan kansalliset keskuspankit hoitavat, siinä määrin kuin on mahdollista, 5 artiklan 1 kohdassa kuvattuja tehtäviä; perussäännön 5.4 artiklan mukaan neuvosto vahvistaa, ketkä luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt ovat velvollisia antamaan tietoja, luottamuksellisuutta koskevat määräykset sekä täytäntöönpanoa ja seuraamuksia koskevat aiheelliset määräykset; perussäännön 5 artiklan 1 kohdan mukaisia tarkoituksia varten kansalliset keskuspankit voivat tehdä yhteistyötä muiden toimivaltaisten viranomaisten, kuten kansallisten

(4) yhtenäinen tietojen antajien joukko on tarpeen, jotta saadaan laadituksi rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden rahalaitossektorin konsolidoitu tase, jonka päätarkoituksena on antaa EKP:lle monipuolinen tilastollinen käsitys rahapoliittisen tilanteen kehityksestä rahaliittoon osallistuvissa jäsenvaltioissa yhtenä talousalueena; EKP on laatinut rahalaitosten yhteiseen määritelmään perustuvan ”Rahalaitosten luettelon tilastointia varten” ja ylläpitää sitä,

(5) mainitun tilastointia varten laaditun yhteisen määritelmän mukaan rahalaitoksilla tarkoitetaan yhteisön oikeudessa määriteltäviä luottolaitoksia ja kaikkia muita kansallisia rahoituslaitoksia, jotka ottavat vastaan talletuksia ja/tai niiden läheisiä vastineita muilta kuin rahalaitoksilta ja myöntävät luottoja ja/tai tekevät arvopaperisijoituksia omaan lukuunsa (ainakin taloudellisessa mielessä),

(6) saattaa kuitenkin olla tarpeen velvoittaa ne postisiirtoa hoitavat laitokset, jotka eivät ehkä täytä tilastointia varten laaditun rahalaitoksen yhteisen määritelmän ehtoja, noudattamaan raha-, pankki-

⁽¹⁾ EYVL C 246, 6.8.1998, s. 12

⁽²⁾ EYVL C 328, 26.10.1998

⁽³⁾ Lausunto annettu 8. lokakuuta 1998 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

ja maksujärjestelmätilastoihin liittyviä EKP:n tietojenantovaatimuksia, koska nämä laitokset voivat merkittävässä määrin ottaa vastaan talletuksia ja/tai niiden läheisiä vastineita sekä harjoittavat maksujärjestelmiin liittyvää liiketoimintaa,

- (7) Euroopan kansantalouden kansallisessa ja alueellisessa tilinpitojärjestelmässä 1995⁽¹⁾, jäljempänä "EKT 95", rahalaitossektori käsittää siten alasektorit "keskuspankki" ja "muut rahalaitokset", ja sitä voidaan laajentaa ainoastaan sisällyttämällä siihen laitosten ryhmiä alasektorista "muut rahoituksen välittäjät kuin vakuutuslaitokset ja eläkerahastot",
- (8) myös maksutasetta, ulkomaista varallisuusasemaa, arvopapereita, sähköistä rahaa ja maksujärjestelmiä kuvaavat tilastot ovat välttämättömiä, jotta EKPJ voi hoitaa tehtävänsä itsenäisesti,
- (9) perussäännön 5 artiklan 4 kohdan ilmaisua "luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt" on käytettävä tavalla, joka on yhdenmukainen jäsenvaltioiden raha-, pankki- ja maksutasetilastojen laadinnassa noudatettavien käytäntöjen kanssa, ja sen vuoksi niillä tarkoitetaan myös yhteisöjä, jotka eivät asianomaisen kansallisen lainsäädännön mukaan ole luonnollisia henkilöitä eivätkä oikeushenkilöitä mutta kuuluvat kuitenkin EKT 95:n kyseisille alasektoreille; tämän vuoksi tietojenantovaatimus voidaan asettaa esimerkiksi henkilöyhtiöille, sivuliikkeille, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa monenvälistä sijoitustoimintaa harjoittaville yrityksille sekä rahastoille, joilla ei niihin sovellettavan lainsäädännön mukaan ole oikeushenkilön asemaa; näissä tapauksissa tietojenantovaatimus määrätään henkilöille, jotka sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaan ovat kyseisten yhteisöjen laillisia edustajia,
- (10) perussäännön 19 artiklan 1 kohdassa mainittujen laitosten taseilmoitusten perusteella voidaan myös laskea niiden vähimmäisvarantojen määrä, jotka laitokset voidaan velvoittaa pitämään,
- (11) yhtenäisten ja korkealaatuisten tilastojen aikaansaamiseksi EKP:n neuvoston tehtävänä on määritellä EKP:n ja kansallisten keskuspankkien välinen työnjako tilastotietojen keruun ja tarkistuksen sekä näiden tehtävien täytäntöönpanon osalta, ottaen huomioon perussäännön 5 artiklan 2 kohdassa määrätyn periaatteen sekä kansallisten viran-

omaisten toimivaltansa puitteissa suorittamat tehtävät,

- (12) tietojenkeruujärjestelmien nykyisten rajoitusten vuoksi kustannustehokkuus voi edellyttää, että yhteisvaluutta-alueen alkuvuosina tilastoihin liittyvät EKP:n tietojenantovaatimukset täytetään siirtymäjärjestelyjen avulla; tämä voi merkitä erityisesti sitä, että rahaliittoon osallistuvien yhtenä talousalueena pidettävien jäsenvaltioiden maksutaseen rahoitustaseen ulkomaista varallisuusasemaa ja tällaisia taloustoimia koskevat tiedot voidaan yhteisvaluutta-alueen alkuvuosina kerätä kaikkien niiden varallisuusasemaa ja taloustoimia koskevien tietojen avulla, jotka koskevat rahaliittoon osallistuvassa jäsenvaltiossa ja muissa maissa olevien välisiä taloustoimia,
- (13) perussäännön 34 artiklan 3 kohdan mukaisesti Euroopan keskuspankin valtuuksista määrätä seuraamuksia 23 päivänä marraskuuta 1998 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2532/98⁽²⁾ säädetään rajoista ja edellytyksistä, joita noudattaen EKP voi määrätä seuraamuksia yrityksille, jos nämä jättävät noudattamatta EKP:n asetuksista ja päätöksistä johtuvia velvoitteita; jos mainittu asetus ja tämä asetus, joka oikeuttaa EKP:n määräämään seuraamuksia, ovat keskenään ristiriidassa, sovelletaan tämän asetuksen säännöksiä; tässä asetuksessa säädettyjen velvoitteiden noudattamatta jättämisestä määrättävät seuraamukset eivät rajoita EKPJ:n mahdollisuuksia soveltaa tarkoituksenmukaisia toimenpiteitä suhteissaan vastapuoliin, esimerkiksi sulkemalla tietojen antaja osittain tai kokonaan rahapoliittisten toimien ulkopuolelle, jos kyseessä on törkeä tilastointiin liittyvän tietojenantovaatimusten noudattamatta jättäminen,
- (14) EKP:n perussäännön 34 artiklan 1 kohdan mukaisesti antamissa asetuksissa ei anneta oikeuksia eikä aseteta velvollisuuksia rahaliittoon osallistumattomille jäsenvaltioille,
- (15) Tanska on viittaamalla eräistä Tanskaa koskevista määräyksistä tehdyn pöytäkirjan (N:o 12) 1 kohtaan ilmoittanut Edinburghissa 12 päivänä joulukuuta 1992 tehdyn päätöksen yhteydessä, että se ei osallistu talous- ja rahaliiton kolmanteen vaiheeseen; tästä syystä kaikkia perustamissopimuksen ja perussäännön artikloja ja määräyksiä, joissa viitataan poikkeukseen, sovelletaan mainitun pöytäkirjan 2 kohdan mukaisesti Tanskaan,

⁽¹⁾ EYVL L 310, 30.11.1996, s. 1

⁽²⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 4

- (16) eräistä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin Yhdistyneeseen kuningaskuntaan liittyvistä määräyksistä tehdyn pöytäkirjan (N:o 11) 8 kohdan mukaisesti perussäännön 34 artiklaa ei sovelleta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, ellei se osallistu talous- ja rahaliiton kolmanteen vaiheeseen,
- (17) siitä huolimatta, että tilastoihin liittyvien EKP:n tietojenantovaatimusten täyttämiseksi tarvittavat tiedot eivät ole samat rahaliittoon osallistuvien ja siihen osallistumattomien jäsenvaltioiden osalta, perussäännön 5 artikla koskee sekä rahaliittoon osallistuvia että osallistumattomia jäsenvaltioita; tämä seikka yhdessä perustamissopimuksen 5 artiklan kanssa sisältää velvoitteen laatia ja ottaa käyttöön kansallisella tasolla kaikki toimenpiteet, jotka jäsenvaltiot katsovat tarkoituksenmukaisiksi sellaisten tilastotietojen keräämisessä, jotka ovat tarpeen EKP:n tietojenantovaatimusten täyttämiseksi ja jotta jäsenvaltio voi valmistautua ajoissa tilastojen tuottamiseen rahaliittoon osallistuvalla jäsenvaltiolta edellytettävällä tavalla,
- (18) luottamukselliset tilastotiedot, jotka EKP:n ja kansallisten keskuspankkien on saatava voidakseen huolehtia EKPJ:n tehtävistä, on suojattava tietojenantajien luottamuksen saavuttamiseksi ja säilyttämiseksi; tämän asetuksen antamisen jälkeen ei enää ole perusteita vedota luottamuksellisuutta koskeviin säännöksiin, jotka estävät EKPJ:n tehtäviin liittyvän luottamuksellisten tilastotietojen vaihdon, jollei yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY⁽¹⁾ säännöksistä muuta johdu,
- (19) perussäännön 38 artiklan 1 kohdan mukaan EKP:n ja kansallisten keskuspankkien päätöksentekielinten jäsenet ja henkilöstöön kuuluvat eivät saa tehtäviensä päätyttyäkään ilmaista salassapitovelvollisuuden piiriin kuuluvia tietoja, ja perussäännön 38 artiklan 2 kohdan mukaan henkilöt, joilla on käytettävissään yhteisön lainsäädännön mukaan salassa pidettäviä tietoja, ovat tämän lainsäädännön alaisia,
- (20) EKP:n henkilöstöön kuuluvia velvoittavien sääntöjen tahallinen tai tuottamuksellinen rikkominen johtaa kurinpitoseuraamuksiin ja tarvittaessa oikeudellisiin seuraamuksiin salassapitovelvollisuuden rikkomisen johdosta, jollei Euroopan yhteisöjen erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan 12 ja 18 artiklan säännöksistä muuta johdu,
- (21) tilastotietojen mahdollinen käyttö EKPJ:n välityksellä toteutettavien tehtävien hoitamisessa perustamissopimuksen 105 artiklan mukaisesti kylläkin vähentää tietojenantovelvollisuuksista koituvaa yleistä rasitetta, mutta siitä seuraa, että tässä asetuksessa säädettyissä luottamuksellisuutta koskevista säännöksissä on jossain määrin poikettava yleisistä yhteisön ja kansainvälisistä tilastotietojen luottamuksellisuutta koskevista periaatteista ja erityisesti yhteisön tilastoista 17 päivänä helmikuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 322/97⁽²⁾ luottamuksellisuutta koskevista säännöksistä; EKP ottaa huomioon asetuksen (EY) N:o 322/97 10 artiklassa säädetyt yhteisön tilastoja koskevat periaatteet, jollei tästä seikasta muuta johdu,
- (22) tässä asetuksessa säädettyjä luottamuksellisuutta koskevia sääntöjä sovelletaan ainoastaan EKP:lle EKPJ:n tehtävien hoitamista varten toimitettaviin luottamuksellisiin tilastotietoihin, eivätkä ne vaikuta kansallisiin tai yhteisön erityissäännöksiin, jotka koskevat muuntotyypisten tietojen toimittamista EKP:lle; kansallisten tilastolaitosten ja komission suorittamaan tilastotietojen keruuseen soveltamia luottamuksellisuutta koskevia sääntöjä on noudatettava,
- (23) perussäännön 5 artiklan 1 kohtaa sovellettaessa EKP:n on tehtävä tilastoalan yhteistyötä yhteisön toimielinten tai laitosten sekä jäsenvaltioiden tai kolmansien maiden toimivaltaisten viranomaisten ja kansainvälisten järjestöjen kanssa; EKP ja komissio luovat asianmukaiset yhteistyömenettelyt tilastojen tuotannossa suorittaakseen tehtävänsä mahdollisimman tehokkaalla tavalla ja pyrkien saamaan tietojenantajille koituvan rasitteen mahdollisimman pieneksi,
- (24) EKPJ:n ja EKP:n tehtäväksi on uskottu tilastointiin liittyvän tietojenantovelvollisuuden valmistelu euroaluetta varten, jotta ne voivat toimia täysimääräisesti talous- ja rahaliiton kolmannessa vaiheessa, jäljempänä ”kolmas vaihe”; oikea-aikainen valmistelu tilastojen alalla on olennaisen tärkeää, jotta EKPJ voi suorittaa tehtävänsä kolmannessa vaiheessa; keskeinen osa valmistelua on tilastointia

⁽¹⁾ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31

⁽²⁾ EYVL L 52, 22.2.1997, s. 1

koskevien EKP:n asetusten antaminen ennen kolmatta vaihetta; on suotavaa ilmoittaa markkina-osapuolille vuoden 1998 kuluessa niistä yksityiskohtaisista säännöksistä, jotka EKP voi katsoa tarpeellisiksi antaa tilastoihin liittyvien tietojenanto vaatimusten täyttämiseksi; näin ollen EKP:lle on annettava tämän asetuksen voimaantulopäivästä alkaen oikeus antaa säännöksiä, ja

- (25) tämän asetuksen säännöksiä voidaan soveltaa tehokkaasti vain, jos kaikki rahaliittoon osallistuvat jäsenvaltiot ovat antaneet tarvittavat toimenpiteet, jotta niiden viranomaisilla on valtuudet avustaa EKP:a ja tehdä sen kanssa täysimääräisesti yhteistyötä tilastotietojen tarkistamisessa ja pakollisessa keruussa perustamissopimuksen 5 artiklan mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- 1) "tilastoihin liittyvillä EKP:n tietojenantovaatimuksilla" EKP:n tehtävien hoitamiseksi tarvittavia tilastotietoja, jotka tietojen antajien on toimitettava;
- 2) "tietojen antajilla" oikeushenkilöitä, luonnollisia henkilöitä ja tämän asetuksen 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja yhteisöjä, joita tilastoihin liittyvät EKP:n tietojenantovaatimukset koskevat;
- 3) "rahaliittoon osallistuvalla jäsenvaltiolla" jäsenvaltiota, joka on ottanut käyttöön yhtenäisvaluutan perustamissopimuksen mukaisesti;
- 4) "jossakin maassa olevalla" yksikköä, jonka päätoimipaikka sijaitsee jonkin maan liitteen A mukaisella talousalueella; tässä yhteydessä "ulkomaisella varallisuusasemalla" ja "ulkomaisella taloustoimella" tarkoitetaan rahaliittoon osallistuvissa yhtenä talousalueena pidettävissä jäsenvaltioissa olevien yksiköiden varallisuusasemiin ja taloustoimiin kuuluvia saatavia ja/tai velkoja suhteessa rahaliittoon osallistumattomissa jäsenvaltioissa ja/tai kolmansissa maissa oleviin;
- 5) "ulkomaisella varallisuusasemalla" kaikkien ulkomaisten velkojen ja saamisten tasetta;
- 6) "sähköisellä rahalla" raha-arvoa, joka on tallennettu sähköisesti tekniseen välineeseen, mukaan lukien ennalta maksetut rahakortit, joilla voidaan yleisesti suorittaa maksuja muille kuin liikkeeseen laskijalle ilman, että toimessa on tarpeen käyttää pankkitilejä, vaan jotka sen sijaan toimivat ennalta maksettuina, kortin hallintaan perustuvina välineinä.

2 artikla

Tietojen antajien perusjoukko

1. Tilastoihin liittyvien EKP:n tietojenantovaatimusten täyttämiseksi EKP:lla on oikeus perussäännön 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti kansallisten keskuspankkien avustuksella kerätä tilastotietoja tietojen antajien perusjoukosta siinä määrin kuin on EKP:n tehtävien hoitamiseksi välttämätöntä.

2. Tietojen antajien perusjoukko koostuu seuraavista tietojen antajista:

- a) jäsenvaltiossa olevat oikeushenkilöt ja luonnolliset henkilöt, jotka kuuluvat liitteen B mukaisesti alasektoreihin "keskuspankki", "muut rahalaitokset" ja "muut rahoituksen välittäjät kuin vakuutuslaitokset ja eläkerahastot", siltä osin kuin se on tarpeen raha-, pankki- ja maksujärjestelmätalastoihin liittyvien EKP:n tietojenantovaatimusten täyttämiseksi;
- b) postisiirtoa hoitavat laitokset, siltä osin kuin on tarpeen raha-, pankki- ja maksujärjestelmätalastoihin liittyvien EKP:n tietojenantovaatimusten täyttämiseksi;
- c) jäsenvaltiossa olevat oikeushenkilöt ja luonnolliset henkilöt, siltä osin kuin näillä on ulkomaisia saatavia tai velkoja taikka ne suorittavat ulkomaisia taloustoimia, ja näitä saamia tai velkoja taikka taloustoimia koskevia tilastotietoja tarvitaan maksutasetta tai ulkomaista varallisuusasemaa koskeviin tilastoihin liittyvien EKP:n tietojenantovaatimusten täyttämiseksi;
- d) jäsenvaltiossa olevat oikeushenkilöt ja luonnolliset henkilöt, siltä osin kuin niiden liikkeeseen laskemia arvopapereita tai sähköistä rahaa koskevia tilastotietoja tarvitaan tilastoihin liittyvien EKP:n tietojenantovaatimusten täyttämiseksi.

3. Yhteisö, joka muuten kuuluisi 2 kohdassa olevan määritelmän piiriin, mutta joka oman jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaan ei ole oikeushenkilö eikä joukko luonnollisia henkilöitä, vaikka sillä voi olla oikeuksia ja velvollisuuksia, on tietojen antaja. Tällaisen yhteisön tietojenantovelvollisuuden täyttävät kyseisen yhteisön lailliset edustajat.

Jos oikeushenkilöllä, joukolla luonnollisia henkilöitä tai ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettulla yhteisöllä on toisessa maassa oleva sivuliike, sivuliike on itsenäinen tietojen antaja riippumatta siitä, missä päätoimipaikka sijaitsee, jos sivuliike täyttää 2 kohdassa määritellyt edellytykset, lukuun ottamatta vaatimusta erillisestä oikeushenkilöllisyydestä. Kaikkia samassa jäsenvaltiossa olevia sivuliikkeitä pidetään yhtenä sivuliikkeenä, jos ne kuuluvat samaan kansantalouden alasektoriin. Sivuliikkeen laillisten edustajien on täytettävä sen tietojenantovelvollisuus.

3 artikla

Tilastoihin liittyvien tietojenantovaatimusten määrittelyä koskevat yksityiskohtaiset säännöt

Tilastoihin liittyviä tietojenantovaatimuksia määritellesään ja asettaessaan EKP:n on täsmennettävä varsinainen tietojen antajien joukko 2 artiklassa määritellyn tietojen antajien perusjoukon rajoissa. Rajoittamatta tilastoihin liittyvien EKP:n tietojenantovaatimusten täyttämistä EKP:n on:

- a) saatava tietojenannosta koituva rasite mahdollisimman vähäiseksi käyttämällä mahdollisimman paljon olemassa olevia tilastoja;
- b) otettava huomioon yhteisön ja kansainväliset tilastoluokitukset ja -periaatteet; ja
- c) se voi vapauttaa jotkut tietojen antajien ryhmät kokonaan tai osittain tilastointiin liittyvistä tietojenantovaatimuksista.

4 artikla

Jäsenvaltioiden velvoitteet

Jäsenvaltioiden on järjestettävä omalta osaltaan tilastotietojen keruu ja tehtävä EKPJ:n kanssa kiinteätä yhteistyötä

varmistaa perussäännön 5 artiklasta johtuvien velvollisuuksien täyttämisen.

5 artikla

EKP:n oikeus antaa säännöksiä

1. EKP voi antaa asetuksia niiden tilastoihin liittyvien tietojenantovaatimustensa määrittelemiseksi ja täytäntöönpanemiseksi, jotka koskevat rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden varsinaisten tietojen antajien joukkoa.

2. Varmistaakseen EKP:n ja komission tietojen saannin tarpeita vastaavien tilastotietojen tuottamiselle välttämättömän keruun johdonmukaisuuden EKP:n on kuultava komissiota asetusehdotuksista aina, jos niillä on yhteys komission tarvitsemiin tilastoihin. Raha-, rahoitus- ja maksutasetilastokomitea osallistuu toimivaltansa rajoissa komission ja EKP:n väliseen yhteistyöhön.

6 artikla

Oikeus tarkistaa tilastotiedot ja pakollinen tilastotietojen keruu

1. Jos rahaliittoon osallistuvassa jäsenvaltiossa olevaa tietojen antajaa epäillään 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti tilastoihin liittyvien EKP:n tietojenantovaatimusten rikkomisesta, EKP:lla ja, perussäännön 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti, kyseisen rahaliittoon osallistuvan jäsenvaltion kansallisella keskuspankillä on oikeus tarkistaa tilastotietojen virheettömyys ja laatu sekä toimittaa niiden pakollinen keruu. Jos kyseiset tilastotiedot kuitenkin ovat välttämättömät vähimmäisvarantovelvoitteen täyttämisen osoittamiseksi, tiedot on tarkistettava Euroopan keskuspankin soveltamista vähimmäisvarannoista 23 päivänä marraskuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2531/98 (1) 6 artiklan mukaisesti. Oikeus tarkistaa tilastotiedot tai toimittaa niiden pakollinen keruu sisältää oikeuden

- a) vaatia esittämään asiakirjoja;
- b) tutkia tietojen antajien kirjanpito ja arkistot;
- c) ottaa jäljennöksiä tai otteita kirjanpidosta ja arkistoista; sekä
- d) saada kirjallisia tai suullisia selvityksiä.

(1) Ks. tämän virallisen lehden sivu 1

2. EKP:n tai toimivaltaisen kansallisen keskuspankin on ilmoitettava tietojen antajalle kirjallisesti päätöksestään tarkistaa tiedot tai suorittaa niiden pakollinen keruu, jolloin on ilmoitettava määräaika tarkistuspyynnön täyttämiseksi, määräysten noudattamatta jättämisestä määrätävät seuraamukset sekä oikeus uudelleen käsittelyyn. EKP:n ja kyseisen kansallisen keskuspankin on ilmoitettava tarkistuspyynnöistä toisilleen.

3. Tilastotietojen tarkistamisessa ja pakollisessa keruussa on noudatettava kansallisia menettelytapoja. Niistä aiheutuvista kustannuksista vastaa tietojen antaja, jos tämän todetaan rikkoneen tilastoihin liittyviä tietojenantovaatimuksia.

4. EKP voi antaa asetuksia edellytyksistä, joiden mukaisesti oikeutta tarkistaa tilastotietoja tai toimittaa pakollinen tilastotietojen keruu voidaan käyttää.

5. Rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisten viranomaisten on toimivaltansa rajoissa annettava EKP:lle ja kansallisille keskuspankeille tarvittavaa apua tässä artiklassa säädettyjen toimivaltuuksien käyttämiseksi.

6. Jos tietojen antaja vastustaa tarkistusmenettelyä tai vaadittujen tilastotietojen pakollista keruuta taikka estää sen, sen rahaliittoon osallistuvan jäsenvaltion, jossa tietojen antajan toimitilat sijaitsevat, on annettava tarpeellista apua ja myös varmistettava EKP:n tai kansallisen keskuspankin pääsy tietojen antajan toimitiloihin, jotta 1 kohdassa mainittuja oikeuksia voidaan soveltaa.

7 artikla

Seuraamusten määrääminen

1. EKP:lla on oikeus määrätä tässä artiklassa säädettyjä seuraamuksia rahaliittoon osallistuvassa jäsenvaltiossa oleville tietojenantovelvollisille, jotka jättävät noudattamatta tästä asetuksesta tai tilastoihin liittyvien EKP:n tietojenantovaatimusten määrittelyä ja täytäntöönpanoa koskevista asetuksista tai päätöksistä johtuvia velvoitteita.

2. Velvollisuutta toimittaa tiettyjä tilastotietoja EKP:lle tai kansallisille keskuspankeille katsotaan rikutun, jos

- a) EKP tai kansallinen keskuspankki ei ole saanut tilastotietoja asetetussa määräajassa; tai
- b) tiedot ovat virheellisiä tai puutteellisia tai ne toimitetaan muussa kuin vaaditussa muodossa.

3. Tietojen antajan katsotaan rikkoneen velvollisuutta antaa EKP:n ja kansallisten keskuspankkien tarkistaa tietojen antajan EKP:lle tai kansalliselle keskuspankille toimittamien tilastotietojen virheettömyys ja laatu, jos se estää tämän toiminnan. Toiminnan estämisellä tarkoitetaan muun muassa asiakirjojen hävittämistä sekä sitä, että EKP:ltä tai kansalliselta keskuspankilta estetään tarkistustehtävän suorittamisen tai tietojen pakollisen keruun edellyttämä pääsy toimitiloihin.

4. EKP voi määrätä tietojen antajalle seuraamuksia seuraavasti:

- a) edellä 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua rikkomuksesta enintään 10 000 euron päivittäisen uhkasakon, jolloin sakon kokonaismäärä ei saa ylittää 100 000 euroa,
- b) edellä 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettua rikkomuksesta enintään 200 000 euron sakon, ja
- c) edellä 3 kohdassa tarkoitettua rikkomuksesta enintään 200 000 euron sakon.

5. Edellä 4 kohdassa säädettyjen seuraamusten lisäksi tietojen antajalla on 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti velvollisuus vastata tarkistuksen ja tietojen pakollisen keruun kustannuksista.

6. Käyttäessään tässä artiklassa annettuja toimivaltuuksia EKP toimii Euroopan keskuspankin valtuuksista määrätä seuraamuksia annetussa asetuksessa (EY) N:o 2532/98 säädettyjen periaatteiden ja menettelytapojen mukaisesti.

8 artikla

Luottamuksellisuutta koskevat säännökset

1. Tämän asetuksen puitteissa ja EKPJ:n tehtävien hoitamisen edellyttämiä tilastotietoja tarkoittavia luottamuksellisuutta koskevia säännöksiä sovellettaessa tilastotiedot katsotaan luottamuksellisiksi, jos niistä on mahdollista tunnistaa tietojen antaja tai muu oikeushenkilö, luonnollinen henkilö, yhteisö taikka sivuliike joko suoraan niiden nimen, osoitteen tai virallisesti annettun tunnisteen perusteella taikka välillisesti päättelemällä siten, että paljastetaan yksilöitäviä tietoja. Määritettäessä, voidaanko tietojen antaja tai muu oikeushenkilö, luonnollinen henkilö, yhteisö taikka sivuliike tunnistaa, on otettava huomioon kaikki keinot, joita kolmas osapuoli saattaisi kohtuudella käyttää tunnistakseen kyseisen tietojen

antajan tai muun oikeushenkilön, luonnollisen henkilön, yhteisön taikka sivuliikkeen. Tilastotiedot, jotka saadaan kansallisen lainsäädännön mukaan julkisista lähteistä, eivät ole luottamuksellisia.

2. Kansallisten keskuspankkien on toimitettava luottamukselliset tilastotiedot EKP:lle siinä määrin ja niin yksityiskohtaisesti kuin on tarpeen EKPJ:n avulla perustamis-sopimuksen 105 artiklan mukaisesti toteutettavien tehtävien hoitamiseksi.

3. Tietojen antajille on ilmoitettava, mihin tilastointi- ja muihin hallinnollisiin tarkoituksiin niiden toimittamia tietoja voidaan käyttää. Tietojen antajilla on oikeus saada tietoja tämän toimittamisen oikeusperustasta ja käytettävistä suojaustoimenpiteistä.

4. EKP voi käyttää sille toimitettuja luottamuksellisia tilastotietoja ainoastaan EKPJ:n tehtävien suorittamiseen, paitsi jos

- a) tunnistettavissa oleva tietojen antaja tai muu oikeushenkilö, luonnollinen henkilö, yhteisö taikka sivuliike on nimenomaisesti antanut suostumuksensa kyseisten tilastotietojen käyttämiseen muihin tarkoituksiin, tai
- b) tietoja käytetään yhteisön erityistilastojen laatimiseksi komission ja EKP:n välisen sopimuksen perusteella asetuksen (EY) N:o 322/97 9 artiklan mukaisesti, tai
- c) tieteellisille tutkimuslaitoksille annetaan pääsy luottamuksellisiin tilastotietoihin, jotka eivät mahdollista suoraa tunnistamista, tiedot toimittaneen kansallisen viranomaisen ennakolta antamalla nimenomaisella suostumuksella, sanotun kuitenkaan rajoittamatta kansallisen lainsäädännön soveltamista.

5. Kansalliset keskuspankit voivat käyttää tilastoihin liittyvien EKP:n tietojenantovaatimusten täyttämiseksi kerättyjä luottamuksellisia tilastotietoja ainoastaan EKPJ:n tehtävien hoitamiseen, paitsi jos

- a) tunnistettavissa oleva tietojen antaja tai kyseinen muu oikeushenkilö, luonnollinen henkilö, yhteisö taikka sivuliike on nimenomaisesti antanut suostumuksensa tietojen käyttämiseen muihin tarkoituksiin, tai
- b) tietoja käytetään tilastointiin kansallisella tasolla kansallisten tilastoviranomaisten ja kansallisen keskuspankin välisen sopimuksen mukaisesti tai yhteisön tilastojen laatimiseksi asetuksen (EY) N:o 322/97 9 artiklan mukaisesti, tai
- c) tietoja käytetään vakauden valvontaan tai perussäännön 14 artiklan 4 kohdan mukaisesti muiden kuin perussäännössä määrättyjen tehtävien suorittamiseen, tai

d) tieteellisille tutkimuslaitoksille annetaan pääsy luottamuksellisiin tilastotietoihin, jotka eivät mahdollista suoraa tunnistamista.

6. Tämä artikla ei estä käyttämästä luottamuksellisia tilastotietoja, jotka on kerätty muita tarkoituksia kuin tilastoihin liittyvien EKP:n tietojenantovaatimusten täyttämistä varten tai tämän ohella näihin muihin tarkoituksiin.

7. Tätä artiklaa sovelletaan ainoastaan tilastoihin liittyvien EKP:n tietojenantovaatimusten täyttämiseksi tarpeellisten luottamuksellisten tilastotietojen keruuseen ja toimittamiseen; sillä ei rajoiteta muuntotyyppisten tietojen EKP:lle toimittamisesta annettujen kansallisten tai yhteisön erityissäännösten soveltamista.

8. Tätä asetusta sovelletaan rajoittamatta direktiivin 95/46/EY soveltamista.

Tätä asetusta sovelletaan tilastotietojen luottamuksellisuuden osalta EKP:lle toimitettaviin kansallisten tilastolaitosten ja komission keräämiin tietoihin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 322/97 soveltamista.

9. EKP:n ja kansallisten keskuspankkien on toteutettava kaikki tarvittavat sääntelyyn liittyvät, hallinnolliset, tekniset ja organisatoriset toimenpiteet luottamuksellisten tilastotietojen suojaamisen varmistamiseksi. EKP:n on määriteltävä yhteiset säännöt ja vähimmäisvaatimukset tietojen laittoman ilmaisemisen ja luvattoman käytön estämiseksi. Suojaustoimenpiteitä sovelletaan kaikkiin 1 kohdassa määriteltyihin luottamuksellisiin tilastotietoihin.

10. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, joilla varmistetaan luottamuksellisten tilastotietojen suojaaminen, mukaan lukien asianmukaiset täytäntöönpanotoimet, joita jäsenvaltioiden on toteutettava rikkomustapauksissa.

9 artikla

Loppusäännökset

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Edellä olevaa 5 artiklaa, 6 artiklan 4 kohtaa ja 8 artiklan 9 kohtaa sovelletaan tämän asetuksen voimaantulosta alkaen. Muita artikloja sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 23 päivänä marraskuuta 1998.

Neuvoston puolesta

R. EDLINGER

Puheenjohtaja

LIITE A

KANSANTALouden RAJAT

- 2.04. Yksiköt, jotka muodostavat maan kansantalouden ja joiden taloustoimet kirjataan EKT:oon — olivatpa ne sitten institutionaalisia, paikallisia toimialayksiköitä tai homogeenisia tuotantoyksiköitä — ovat sellaisia, joiden taloudellisen mielenkiinnon keskus on tuon maan talousalueella. Näillä yksiköillä, jotka tunnetaan kotimaaisina yksiköinä, ei välttämättä ole tuon maan kansalaisuutta, ne eivät välttämättä ole oikeudellisia yksiköitä, eivätkä ne välttämättä sijaitse tuon maan talousalueella ajankohtana, jolloin ne suorittavat taloustoimen. Kun kansantalouden rajat on näin määritelty kotimaisten yksiköiden avulla, on välttämätöntä määritellä talousalueen ja taloudellisen mielenkiinnon keskuksen sisältö.
- 2.05. Termi ”talousalue” tarkoittaa:
- a) maantieteellistä julkisen hallinnon hallinnoimaa aluetta, jonka sisällä henkilöt, tavarat, palvelut ja pääoma vapaasti liikkuvat;
 - b) kaikkia vapaa-alueita, mukaan luettuna tullivarastot ja tullin valvonnassa olevat tehtaat;
 - c) kansallista ilmatilaa, aluevesiä ja kansainvälisillä vesillä sijaitsevaa mannerjalustaa, jonka hallintaan maalla on yksinoikeus⁽¹⁾;
 - d) erillisiä alueita, esim. maantieteelliset alueet, jotka sijaitsevat ulkomailla ja joita maan keskushallintoviranomaiset (suurlähetystöt, konsulaatit, sotilastukikohdat, tieteelliset tutkimusasemat jne.) käyttävät valtioiden välisten kansainvälisten sopimusten mukaisesti;
 - e) kansainvälisillä vesillä maan mannerjalustan ulkopuolella sijaitsevia öljy-, luonnonkaasu- jne. -esiintymiä, joilla työskentelevillä yksiköillä on kotipaikka ao. alueella, kuten edellisessä alakohdassa on määritelty.
- 2.06. Talousalueeseen eivät sisälly alueen ulkopuoliset erilliset alueet (toisin sanoen ne maan oman maantieteellisen alueen osat, joita muiden maiden keskushallintoviranomaiset, Euroopan unionin laitokset tai kansainväliset järjestöt käyttävät valtioiden välisten kansainvälisten sopimusten mukaisesti⁽²⁾).
- 2.07. Ilmaus ”taloudellisen mielenkiinnon keskus” ilmaisee sen tosiasian, että talousalueen sisällä sijaitsee jokin paikka, jolla tai josta käsin yksikkö harjoittaa ja aikoo edelleenkin harjoittaa taloudellisia toimintoja ja taloustoimia merkittävässä määrin joko määräämättömän tai määrätyn, mutta pitkän ajanjakson ajan (vuoden tai enemmän). Siitä seuraa, että yksiköllä, joka harjoittaa sellaisia taloustoimia useiden maiden talousalueilla, katsotaan olevan taloudellisen mielenkiinnon keskus jokaisella noista alueista. Maan ja rakennusten omistamista talousalueella pidetään jo sinänsä riittävänä sille, että omistajalla on siellä taloudellisen mielenkiinnon keskus.
- 2.08. Näiden määritelmien perusteella yksiköt, joilla katsotaan olevan kotipaikka kyseisessä maassa, voidaan jakaa seuraavasti:
- a) yksiköt, joiden kaikki taloustoimet liittyvät pääasiallisesti tuotantoon, rahoitukseen, vakuutustoimintaan tai tulojen uudelleen jakamiseen lukuun ottamatta maan ja rakennusten omistamiseen liittyviä taloustoimia;
 - b) yksiköt, joiden kaikki taloustoimet liittyvät pääasiallisesti kulutukseen⁽³⁾ lukuun ottamatta maan ja rakennusten omistamiseen liittyviä taloustoimia;
 - c) kaikki yksiköt maan ja rakennusten omistajina lukuun ottamatta yksiköitä, jotka omistavat varsinaisen alueen ulkopuolisia erillisiä alueita, jotka ovat muiden valtioiden talousalueiden osia tai omaa luokkaansa (sui generis) olevia valtioita (katso 2.06).

(1) Kalastusalueita, muita aluksia, uivia porauslauttoja ja lentoaluksia kohdellaan EKT:ssä samalla tavoin kuin kaikkea muutakin liikkuvaa kalustoa, olivatpa ne sitten kotimaisten yksiköiden omistamia ja/tai liikennöimiä tai ulkomaisten yksiköiden omistamia ja kotimaisten yksiköiden liikennöimiä. Taloustoimet, joihin sisältyy tämän kaltaisen kaluston omistamista (kiinteän pääoman bruttomuodostus) ja käyttöä (vuokraus, vakuutus jne.), luetaan sen maan kansantalouden piiriin, jossa omistajalla ja/tai vastaavasti liikennöijällä on kotipaikka. Rahoitusleasingissä oletetaan tapahtuvan omistajan muutos.

(2) Euroopan unionin laitosten ja kansainvälisten järjestöjen käyttämät alueet muodostavat täten omaa luokkaansa (sui generis) olevia valtioita. Sellaisten valtioiden ominaispiirre on, että ainoat, joilla on siellä kotipaikka, ovat instituutit itse.

(3) Kulutus ei ole ainoa mahdollinen kotitalouksien toiminta. Kotitaloudet voivat yrittäjinä osallistua kaikenlaiseen taloudelliseen toimintaan.

- 2.09. Niistä yksiköistä, joiden kaikki taloustoimet liittyvät pääasiallisesti tuotantoon, rahoitukseen, vakuutukseen tai tulojen uudelleenjakamiseen lukuun ottamatta maan ja rakennusten omistamiseen liittyviä taloustoimia, voidaan erottaa seuraavat kaksi tapausa:
- a) toiminta, jota harjoitetaan yksinomaan maan talousalueella: yksiköt, jotka harjoittavat sellaista toimintaa, ovat kotimaisia yksiköitä kyseisessä maassa;
 - b) toiminta, jota harjoitetaan vähintään vuoden ajan useampien maiden talousalueilla: ainoastaan sen osan yksiköstä, jolla on taloudellisen mielenkiinnon keskus maan talousalueella, katsotaan olevan kotimainen yksikkö. Se voi olla:
 - 1) joko institutionaalinen kotimainen yksikkö, jonka vähintään vuoden ajan ulkomailla harjoittamat toiminnot rajataan ulkopuolelle⁽¹⁾ ja käsitellään erikseen tai
 - 2) nimellinen kotimainen yksikkö sellaisen toiminnan osalta, jota toisen maan kotimainen yksikkö harjoittaa tuossa maassa vähintään vuoden ajan.
- 2.10. Pääasiassa kulutukseen keskittyvistä yksiköistä, paitsi jos ne ovat maan ja rakennusten omistajia, sellaisten kotitalouksien, joilla on maassa taloudellisen mielenkiinnon keskus, katsotaan olevan kotimaisia yksiköitä siinäkin tapauksessa, että ne toimivat ulkomailla lyhyitä ajanjaksoja (alle vuoden ajan). Niihin sisältyvät erityisesti seuraavat:
- a) rajatyöntekijät, toisin sanoen henkilöt, jotka ylittävät rajan päivittäin naapurimaassa työskentelyä varten;
 - b) kausityöntekijät, toisin sanoen henkilöt, jotka lähtevät maasta usean kuukauden mutta alle vuoden pituiseksi ajaksi työskennelläkseen toisessa maassa sektoreilla, joilla ajoittain tarvitaan lisätyövoimaa;
 - c) matkailijat, potilaat, opiskelijat⁽²⁾, vierailevat virkamiehet, liikemiehet, myyntimiehet, taiteilijat ja miehistön jäsenet, jotka matkustavat ulkomailla;
 - d) paikallisesti rekrytoitu henkilöstö, joka työskentelee ulkomaisten hallitusten erillisalueilla;
 - e) erillisalueilla päämajaa pitävien Euroopan unionin laitosten ja kansainvälisten siviili- tai sotilasorganisaatioiden henkilöstö;
 - f) erillisalueille sijoitetut maiden hallitusten viralliset siviili- tai sotilasedustajat (mukaan luettuna heidän kotitaloutensa).
- 2.11. Kaikkia talousalueeseen kuuluvaa maata ja/tai rakennuksia omistavia yksiköitä pidetään sen maan kotimaisina tai nimellisinä yksiköinä, jossa kyseessä olevat maa tai rakennukset sijaitsevat.

⁽¹⁾ Ainoastaan, jos tuollaista toimintaa harjoitetaan alle vuoden ajan, sitä ei tulisi erottaa tuottajana toimivan institutionaalisen yksikön toiminnasta. Näin voidaan menetellä myös silloin, kun toiminta, vaikka sitä on harjoitettu vähintään vuoden ajan, on merkityksetöntä, ja aina asennettaessa laitteita ulkomailla. Kuitenkin sellaisella toisen maan kotimaisella yksiköllä, joka harjoittaa rakennustoimintaa maassa vähemmän kuin yhden vuoden ajan, katsotaan olevan tuossa maassa taloudellisen mielenkiinnon keskus, jos rakennustoiminnan tuotanto merkitsee kiinteän pääoman bruttomuodostusta. Sellaista yksikköä tulisi niin ollen kohdella nimellisenä kotimaisena yksikkönä.

⁽²⁾ Opiskelijoita pidetään aina kotimaisina riippumatta siitä, kuinka pitkään he opiskelevat ulkomailla.

LIITE B

ALASEKTORI: KESKUSPANKKI (S.121)

- 2.45. *Määritelmä:* Alasektori keskuspankki (S.121) käsittää kaikki rahoitusyritykset ja yritysmäiset yhteisöt, joiden pääasiallinen tehtävä on laskea liikkeelle rahaa, säilyttää rahan sisäinen ja ulkoinen arvo ja pitää hallussaan joko kaikkea tai osaa maan kansainvälisistä valuuttavarannoista.
- 2.46. Seuraavat rahoituksen välittäjät luokitellaan alasektoriin S.121:
- a) kansallinen keskuspankki, myös silloin kun se on osa Euroopan keskuspankkijärjestelmää;
 - b) perimiltään julkista alkuperää olevat keskusrahailaitokset (esim. laitokset, jotka huolehtivat ulko-maanvaluutan vaihdosta tai rahan liikkeelle laskemisesta), joilla on täydellinen kirjanpito ja itsenäinen päätösvalta suhteessa valtionhallintoon. Useimmiten näitä toimintoja suoritetaan joko valtionhallinnossa tai keskuspankissa. Näissä tapauksissa mitään erillisiä institutionaalisia yksiköitä ei ole.
- 2.47. Alasektoriin S. 121 ei lueta keskuspankin lisäksi muita sellaisia laitoksia tai elimiä, jotka säätelevät tai valvovat rahoitusyrityksiä tai rahoitusmarkkinoita.

ALASEKTORI: MUUT RAHALAITOKSET (S. 122)

- 2.48. *Määritelmä:* Alasektoriin muut rahalaitokset luetaan kaikki muut kuin keskuspankkialasektoriin luokitellut rahoitusyritykset ja yritysmäiset yhteisöt, jotka pääasiallisesti välittävät rahoitusta ja joiden tehtävänä on ottaa vastaan talletuksia ja/tai talletusten läheisiä vastikkeita muilta institutionaalisilta yksiköiltä kuin rahalaitoksilta ja omaan laskuunsa myöntää lainoja ja/tai tehdä arvopaperisijoituksia.
- 2.49. Rahalaitoksiin (RL) luetaan keskuspankki-alasektori (S. 121) ja muut rahalaitokset — alasektori (S. 122) ja ne vastaavat EMI:n tilastotarkoituksia varten määritellyjä rahalaitoksia.
- 2.50. Rahalaitoksia ei voi kuvata yksinkertaisesti termillä ”pankki”, koska rahalaitoksiin saatetaan mahdollisesti lukea rahoituslaitoksia, jotka eivät välttämättä kutsu itseään pankeiksi ja joiden ei sallita joissain maissa kutsua itseään pankeiksi, kun taas jotkut muut rahoitusyritykset kutsuessaan itseään pankeiksi eivät itse asiassa ole rahalaitoksia. Yleensä seuraavat rahoituksen välittäjät luokitellaan alasektoriin S. 122:
- a) liikepankit, ”universaaliset” pankit, ”yleispankit”;
 - b) säästöpankit (mukaan luettuna keskinäiset säästöpankit ja säästöpankki- ja lainayhdistykset);
 - c) postisiirtolaitokset, postipankit, postisiirtopankit;
 - d) maaseutuluottopankit, maatalousluottopankit;
 - e) luotto-osuuspankit, luottoyhdistykset;
 - f) erikoistuneet pankit (esim. kauppapankit, emissiopankit, yksityiset pankit).
- 2.51. Seuraavat rahoituksen välittäjät voidaan myös luokitella alasektoriin S.122, jos niiden tehtävänä on ottaa yleisöltä vastaan takaisin maksettavia varoja joko talletuksina tai muina vastaavina kuten esim. jatkuvasti liikkeellelaskettavina joukkovelkakirjoina ja muina niihin verrattavina arvopapereina. Muutoin ne pitäisi luokitella alasektoriin S.123:
- a) yritykset, jotka myöntävät kiinnityksiä (mukaan luettuna asuntosäästöpankit, hypoteekkipankit ja kiinnitysluottolaitokset);
 - b) sijoitusrahastot (ml. investointirahastot ja muut kollektiiviset investointijärjestelmät, so. kollektiivisijoituksia siirrettäviin arvopapereihin tekevät yritykset);
 - c) kunnalliset luottolaitokset.

2.52. Alasektoriin S.122 ei lueta:

- a) hallintayhtiöitä, jotka ainoastaan valvovat ja johtavat pääasiallisesti muista rahalaitoksista koostuvaa ryhmää, mutta jotka itse eivät ole muita rahalaitoksia. Ne luokitellaan alasektoriin S.123;
- b) muita rahalaitoksia palvelevat voittoa tavoittelemattomat itsenäisinä oikeushenkilöinä pidetyt yhteisöt, jotka eivät välitä rahoitusta.

ALASEKTORI: MUUT RAHOITUSLAITOKSET KUIN VAKUUTUSLAITOKSET JA ELÄKERAHASTOT (S.123)

2.53. *Määritelmä:* Alasektori muut rahoituslaitokset kuin vakuutuslaitokset ja eläkerahastot (S.123) koostuu kaikista rahoitusyrityksistä ja yritysmäisistä yhteisöistä, jotka pääasiallisesti välittävät rahoitusta ottamalla velkaa muussa muodossa kuin valuuttana, talletuksina ja/tai talletusten läheisinä vastikkeina muilta institutionaalisilta yksiköiltä kuin rahalaitoksilta tai muussa muodossa kuin vakuutusteknisinä vastuuvélkoina.

2.54. Alasektori S.123 sisältää eri tyyppisiä rahoituksen välittäjiä, erityisesti sellaisia, jotka pääasiallisesti hoitavat pitkäaikaiseen rahoitukseen liittyviä tehtäviä. Useimmissa tapauksissa tämä vallitsevin takaisinmaksuaika on peruste, jolla ne erotetaan muiden rahalaitosten alasektorista. Kun sellaiset velkamuodot kuin vakuutustekniset vastuuvélrat rajataan pois, rajanveto vakuutuslaitoksiin ja eläkerahastoihin nähden voidaan tehdä.

2.55. Erityisesti seuraavat rahoitusyritykset ja yritysmäiset yhteisöt luokitellaan alasektoriin S.123 elleivät ne ole rahalaitoksia:

- a) rahoitusliisausta välittävät yritykset;
- b) osamaksukaupan rahoitusta ja henkilökohtaista tai liikerahoitusta välittävät yritykset;
- c) factoring-rahoitusta välittävät yritykset;
- d) arvopaperi- ja johdannaispörssimeklarit (omaan laskuun);
- e) erikoistuneet rahoitusyritykset kuten esim. riskiraha- ja kehityspääomayhtiöt, vienti/tuontirahoitusyhtiöt;
- f) arvopaperistettujen varojen haltijoiksi perustetut ajoneuvojen rahoitusyritykset;
- g) rahoituksen välittäjät, jotka vastaanottavat talletuksia ja/tai talletusten läheisiä vastikkeita ainoastaan rahalaitoksilta;
- h) hallintayhtiöt, jotka ainoastaan valvovat ja johtavat pääasiallisesti rahoituksen välitystä ja/tai rahoituksen välitystä avustavia palveluja tuottavien tytäryhtiöiden ryhmää, mutta jotka itse eivät ole rahoitusyrityksiä.

2.56. Alasektori S.123 ei sisällä itsenäisinä juridisinä yksiköinä pidettyjä voittoa tavoittelemattomia laitoksia, jotka palvelevat muita rahoituksen välittäjiä paitsi vakuutuslaitoksia ja eläkerahastoja mutta eivät välitä rahoitusta.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2534/98,
annettu 26 päivänä marraskuuta 1998,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1498/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon yhteisessä maatalouspolitiikassa sovellettavista laskentayksiköistä ja muuntokursseista 28 päivänä joulukuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3813/92 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 150/95 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 3 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kieroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden

tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta, ja

edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitellylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 27 päivänä marraskuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä marraskuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66

⁽²⁾ EYVL L 198, 15.7.1998, s. 4

⁽³⁾ EYVL L 387, 31.12.1992, s. 1

⁽⁴⁾ EYVL L 22, 31.1.1995, s. 1

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi
26 päivänä marraskuuta 1998 annettuun komission asetukseen

(*ecua/100 kg*)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	204	39,1
	999	39,1
0709 90 70	052	75,5
	999	75,5
0805 20 10	204	64,2
	999	64,2
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	61,2
	999	61,2
0805 30 10	052	56,5
	388	47,9
	524	37,2
	528	53,4
	600	85,3
	999	56,1
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	039	62,2
	060	25,1
	064	46,9
	400	86,0
	404	70,1
	999	58,1
0808 20 50	052	93,1
	064	61,8
	400	72,5
	720	47,4
	728	201,4
	999	95,2

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2317/97 (EYVL L 321, 22.11.1997, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2535/98,
annettu 26 päivänä marraskuuta 1998,
komission asetuksen (ETY) N:o 3046/92 muuttamisesta verohallinnon toimittamien tietojen osalta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon jäsenvaltioiden välisen tavarakaupan tilastoista 7 päivänä marraskuuta 1991 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3330/91 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (ETY) N:o 3046/92 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 30 artiklan,

sekä katsoo, että

Intrastat-järjestelmän keskeisenä piirteenä on yhteisön sisäisen kaupan arvonlisäverotusta koskevien tietojen käyttäminen tilastotietojen täydellisyyden valvonnassa,

on tarpeen täsmentää ja rajata tietoja, jotka arvonlisäverolainsäädännön soveltamisesta vastaavat viranomaiset ja jäsenvaltioiden välisen tavarakaupan tilastoinnista vastaavat viranomaiset voivat välittää toisilleen, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat jäsenvaltioiden välisen tavarakaupan tilastointia käsittelevän komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Lisätään asetuksen (ETY) N:o 3046/92 8 artiklaan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jäsenvaltion arvonlisäverolainsäädännön soveltamisesta vastaavat viranomaiset voivat toimittaa kyseisen jäsenvaltion viranomaisille, jotka ovat toimivaltaiset laatimaan jäsenvaltioiden välisen tavarakaupan tilastoja, asetuksen (ETY) N:o 3330/91 11 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuista veroluonteisista tiedoista ainoastaan tiedot, jotka alv-velvollisen on toimitettava direktiivin 77/388/ETY 22 artiklan mukaisesti.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä marraskuuta 1998.

Komission puolesta
Yves-Thibault DE SILGUY
Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 316, 16.11.1991, s. 1

⁽²⁾ EYVL L 307, 23.10.1992, s. 27

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2536/98,**annettu 26 päivänä marraskuuta 1998,****porkkanoiden, sitrushedelmien ja syötäviksi tarkoitettujen omenoiden ja päärynöiden laatuvaatimuksista annetun asetuksen (ETY) N:o 920/89 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2520/97⁽²⁾, ja erityisesti sen 2 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo, että

komission asetuksen (ETY) N:o 920/89⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 888/97⁽⁴⁾, liitteessä I vahvistetaan porkkanoita koskevat laatuvaatimukset,

Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjan 149 artiklan mukaan voidaan hallintokomiteamenettelyä noudattaen määrätä siirtymätoimenpiteistä, jotka ovat tarpeen helpottamaan siirtymistä uusissa jäsenvaltioissa ennen liittymistä voimassa olevasta järjestelmästä yhteisten markkinajärjestelyjen soveltamisesta aiheutuvaan järjestelmään; ajanjakso, jona tätä mahdollisuutta voitiin käyttää, päättyi alunperin 31 päivänä joulukuuta 1997; neuvosto on pidentänyt kyseistä aikaa 31 päivään joulukuuta 1998,

kyseisiä tuotteita on voitu pitää kaupan Ruotsin ja Suomen markkinoilla sekä viedä kolmansiin maihin asetuksesta (ETY) N:o 920/89 poikkeamisesta yhden lisävuoden ajan Suomessa ja Ruotsissa tuotettujen turpeeseen varastoitujen porkkanoiden osalta 13 päivänä joulukuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2376/96⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 341/98⁽⁶⁾, mukaisesti; kyseisen asetuksen voimassaolo päättyy 31 päivänä joulukuuta 1998,

⁽¹⁾ EYVL L 297, 21.11.1996, s. 1⁽²⁾ EYVL L 346, 17.12.1997, s. 41⁽³⁾ EYVL L 97, 11.4.1989, s. 19⁽⁴⁾ EYVL L 126, 17.5.1997, s. 11⁽⁵⁾ EYVL L 325, 14.12.1996, s. 6⁽⁶⁾ EYVL L 40, 13.2.1998, s. 3

suurin osa Ruotsissa ja Suomessa kaupan pidettävistä porkkanoista peitetään puhtaalla turpeella; tieteellisesti on osoitettu, että pestyjen porkkanoiden peittäminen puhtaalla turpeella ei heikennä niiden laatua ja että joissakin tapauksissa tämä käytäntö voi vaikuttaa myönteisesti niiden säilymisaikaan; on siis aiheellista sallia pysyvästi kyseisten tuotteiden kaupan pitäminen, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat hedelmien ja vihannesten hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (ETY) N:o 920/89 liite I seuraavasti:

1. Korvataan II kohdan A alakohdan toisen luettelma-kohdan toinen luettelma-kohta seuraavasti:

”— muissa porkkanoissa, mukaan lukien pestyissä puhtaalla turpeella peitetyissä porkkanoissa, ei saa olla juurikaan epäpuhtauksia,”

2. Lisätään V kohdan C alakohtaan alakohta seuraavasti:

”Jos pestyt porkkanat on peitetty puhtaalla turpeella, käytettyä turvetta ei pidetä vieraana aineena.”

3. Lisätään VI kohdan B alakohdan toisen luettelma-kohdan jälkeen luettelma-kohta seuraavasti:

”— tarvittaessa ’turveporkkanoita’, vaikka sisältö olisi näkyvissä”.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä marraskuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2537/98,**annettu 26 päivänä marraskuuta 1998,****perustamissopimuksen liitteeseen II kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin vilja- ja riisialojen tuotteisiin sovellettavien tukien määrien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2072/98⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan 1 kohdan ja asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan 1 kohdan mukaan kummankin mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinoiden ja yhteisön markkinoiden noteerausten tai hintojen ero voidaan kattaa vientituella,

tiettyjen perustamissopimuksen liitteeseen II kuulumattomina tavaroina vietävien maataloustuotteiden vientituen myöntämisenjärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja tuen määrän vahvistamisperusteista 30 päivänä toukokuuta 1994 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1222/94⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1352/98⁽⁶⁾, määritellään tuotteet, joille olisi vahvistettava niiden vientiin tapauskohtaisesti sovellettava tuen määrä, joko asetuksen (ETY) N:o 1766/92 liitteessä B tai asetuksen (EY) N:o 3072/95 liitteessä B lueteltuina tavaroina,

asetuksen (EY) N:o 1222/94 4 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan tuen määrä 100 kilogrammalle

kyseisiä perustuotteita on vahvistettava kullekin kuukaudelle,

neuvoston päätöksessä 87/482/ETY⁽⁷⁾ hyväksytyn Euroopan yhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen kesken sovitun makaronivalmisteiden vientiä yhteisöstä Yhdysvaltoihin koskevan järjestelyn johdosta on tarpeen eriyttää CN-koodeihin 1902 11 00 ja 1902 19 kuuluvien tavaroiden tuki niiden määräraikan mukaan,

asetuksen (EY) N:o 1222/94 4 artiklan 5 kohdan b alakohdassa säädetään, että jos asetuksen 4 artiklan 5 kohdan a alakohdassa tarkoitettua todistusta ei toimiteta, alennettu vientituki on säädettävä ottaen huomioon tuotantotuen määrä, jota sovelletaan komission asetuksen (ETY) N:o 1722/93⁽⁸⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1011/98⁽⁹⁾, mukaisesti kyseiselle perustuotteelle tuotteen oletettuna valmistusajankohtana, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 liitteessä B tai asetuksen (EY) N:o 3072/95 liitteessä B lueteltuina tavaroina vietäviin asetuksen (EY) N:o 1222/94 liitteessä A mainittuihin ja joko asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklassa tai asetuksen (EY) N:o 3072/95 sellaisena kuin se on muutettuna, 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin perustuotteisiin sovellettavien tukien määrät vahvistetaan liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 27 päivänä marraskuuta 1998.

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37

⁽³⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18

⁽⁴⁾ EYVL L 265, 30.9.1998, s. 4

⁽⁵⁾ EYVL L 136, 31.5.1994, s. 5

⁽⁶⁾ EYVL L 184, 27.6.1998, s. 25

⁽⁷⁾ EYVL L 275, 29.9.1987, s. 36

⁽⁸⁾ EYVL L 159, 1.7.1993, s. 112

⁽⁹⁾ EYVL L 145, 15.5.1998, s. 11

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä marraskuuta 1998.

Komission puolesta

Martin BANGEMANN

Komission jäsen

LIITE

perustamissopimuksen liitteeseen II kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin vilja- ja riisialojen tuotteisiin sovellettavien tukien määrän vahvistamisesta 26 päivänä marraskuuta 1998 annettuun komission asetukseen

CN-koodi	Tuotteiden kuvaus ⁽¹⁾	Tuen määrä 100 kilogrammalta perustuotetta
1001 10 00	Durumvehnä: – vietäessä CN-koodeihin 1902 11 ja 1902 19 kuuluvia tavaroita Amerikan yhdysvaltoihin – muissa tapauksissa	0,910 1,400
1001 90 99	Vehnä sekä rukiin sekavilja: – vietäessä CN-koodeihin 1902 11 ja 1902 19 kuuluvia tavaroita Amerikan yhdysvaltoihin – muissa tapauksissa: – – asetuksen (EY) N:o 1222/94 4 artiklan 5 kohdan mukaisissa tapauksissa ⁽²⁾ – – muissa tapauksissa	1,520 — 2,339
1002 00 00	Ruis	4,761
1003 00 90	Ohra	5,592
1004 00 00	Kaura	4,495
1005 90 00	Maissi, käytetty seuraavien tavaroiden muodossa: – tarkkelys: – – asetuksen (EY) N:o 1222/94 4 artiklan 5 kohdan mukaisissa tapauksissa ⁽²⁾ – – muissa tapauksissa – CN-koodeihin 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79, 2106 90 55 kuuluva glukoosi, glukoosisiirappi, maltodekstriini, maltodekstriinisiirappi ⁽³⁾ : – – asetuksen (EY) N:o 1222/94 4 artiklan 5 kohdan mukaisissa tapauksissa ⁽²⁾ – – muissa tapauksissa – muut (mukaan lukien jalostamaton käyttö)	1,832 5,389 1,070 4,627 5,389
	CN-koodiin 1108 13 00 kuuluva perunatarkkelys, joka rinnastetaan maissin jalostuksesta saatavaan tuotteeseen: – asetuksen (EY) N:o 1222/94 4 artiklan 5 kohdan mukaisissa tapauksissa ⁽²⁾ – muissa tapauksissa	1,832 5,389
ex 1006 30	Kokonaan hiottu riisi: – lyhytjyväinen – keskipitkäjyväinen – pitkäjyväinen	10,800 10,800 10,800
1006 40 00	Rikkoutuneet riisinjyvät	2,700
1007 00 90	Durra	5,592

⁽¹⁾ Käytettyihin jalostettuihin tai niihin rinnastettavien tuotteiden määriin on tarvittaessa sovellettava komission asetuksen (EY) n:o 1222/94, sellaisena kuin se on muutettuna, liitteessä E olevia kertoimia (EYVL L 136, 31.5.1994, s. 5).

⁽²⁾ Kyseessä olevat tavarat ovat komission asetuksen (ETY) n:o 1722/93, sellaisena kuin se on muutettuna, liitteeseen I kuuluvia tavaroita (EYVL L 159, 1.7.1993, s. 112).

⁽³⁾ CN-koodien NC 1702 30 99, 1702 40 90 ja 1702 60 90 siirapeille, jotka on saatu sekoittamalla glukoosi- ja fruktoosisiirappia, vientituki voidaan myöntää ainoastaan glukoosisiirapin osalta.

**KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 2538/98,
annettu 26 päivänä marraskuuta 1998,
tuontitullien muuttamisesta vilja-alalla**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä vilja-alan tuontitullien osalta 28 päivänä kesäkuuta 1996 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1249/96⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2519/98⁽⁴⁾ ja erityisesti sen 2 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo, että

vilja-alan tuontitullit vahvistetaan komission asetuksessa (EY) N:o 2457/98⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2530/98⁽⁶⁾, ja

asetuksen (EY) N:o 1249/96 2, artiklan 1, kohdassa säädetään, että jos tuontitullien laskettu keskiarvo soveltamiskauden aikana poikkeaa 5 ecua tonnilta vahvistetusta tullin määrästä, tullee tarkistetaan vastaavasti; mainittu poikkeaminen on tapahtunut; tämän vuoksi on tarpeen tarkistaa asetuksessa (EY) N:o 2457/98 vahvistettuja tuontitulleja,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 2457/98 liitteet I ja II tämän asetuksen liitteillä I ja II.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 27 päivänä marraskuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä marraskuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37

⁽³⁾ EYVL L 161, 29.6.1996, s. 125

⁽⁴⁾ EYVL L 315, 25.11.1998, s. 7

⁽⁵⁾ EYVL L 304, 14.11.1998, s. 21

⁽⁶⁾ EYVL L 317, 26.11.1998, s. 24

LIITE I

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuontitullit

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Tuontitulli tuotaessa maa-, joki- tai merikuljetuksena Välimeren, Mustanmeren tai Itämeren satamista (ecua/t)	Tuontitulli tuotaessa lentoteitse tai muista satamista ⁽²⁾ (ecua/t)
1001 10 00	Durumvehnä korkealaatuinen	40,73	30,73
	keskilaatuinen ⁽¹⁾	50,73	40,73
1001 90 91	Tavallinen vehnä, siemenvilja	41,47	31,47
1001 90 99	Tavallinen vehnä, korkealaatuinen, muu kuin siemen- vilja ⁽³⁾	41,47	31,47
	keskilaatuinen	73,89	63,89
	heikkolaatuinen	90,35	80,35
1002 00 00	Ruis	99,03	89,03
1003 00 10	Ohra, siemenvilja	99,03	89,03
1003 00 90	Ohra, muu kuin siemenvilja ⁽³⁾	99,03	89,03
1005 10 90	Maissi, siemenvilja, muu kuin hybridimaissi	101,39	91,39
1005 90 00	Maissi, muu kuin siemenvilja ⁽³⁾	101,39	91,39
1007 00 90	Durra, muut kuin kylvämiseen tarkoitettut hybridit	99,03	89,03

⁽¹⁾ Sellaisen durumvehnän osalta, joka ei vastaa asetuksen (EY) N:o 1249/96 liitteessä I tarkoitettua keskilaatuisen durumvehnän vähimmäislaatua, sovelletaan heikkolaatuiselle tavalliselle vehnälle vahvistettua tullia.

⁽²⁾ Atlantin valtameren tai Suezin kanavan kautta yhteisöön tulevien tavaroiden osalta (asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 4 kohta) tuoja voi päästä osalliseksi tullinalennuksesta, joka on:

— 3 ecua/t, jos purkamissatama sijaitsee Välimerellä, tai

— 2 ecua/t, jos purkamissatama sijaitsee Irlannissa, Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Tanskassa, Ruotsissa, Suomessa tai Iberian niemimaan Atlantin valtameren puoleisella rannikolla.

⁽³⁾ Tuoja voi päästä osalliseksi kiinteämääräisestä alennuksesta, jonka määrä on 14 tai 8 ecua tonnilta, jos asetuksen (EY) N:o 1249/96 2 artiklan 5 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät.

LIITE II

Tullien laskentatekijät

(13.11.1998 ja 25.11.1998 välisenä aikana)

1. Vahvistamispäivää edeltävien kahden viikon keskiarvot:

Pörssinoteeraukset	Minneapolis	Kansas-City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Tuote (valkuais-%, kun kosteus on 12 %)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	keskilaa- tuinen (*)	US barley 2
Noteeraus (ecua/t)	117,53	101,15	90,96	73,60	135,29 (*)	125,29 (*)	77,00 (*)
Lisä/Meksikonlahti (ecua/t)	—	10,80	4,52	10,84	—	—	—
Lisä/Suuret järvet (ecua/t)	16,00	—	—	—	—	—	—

(*) Fob Duluth.

(**) Kymmenen ecun vähennys ("discount") tonnilta (asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan ensimmäinen kappale).

2. Maksut: Meksikonlahti—Rotterdam: 10,45 ecua/t; Suuret järvet—Rotterdam: 21,29 ecua/t.

3. Asetuksen (EY) N:o 1249/96 4 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa tarkoitetut tukipalkkiot: 0,00 ecua/t (HRW2)
0,00 ecua/t (SRW2).

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2539/98,
annettu 26 päivänä marraskuuta 1998,
tavallisen vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2004/
98 tarkoitetun tavallisen tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan,

sekä katsoo, että

tiettyihin AKT-maihin vietävän tavallisen vehnän vientitukea ja/tai vientimaksua koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 2004/98⁽⁵⁾,

asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklassa säädetään, että komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen

vahvistamisesta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa tarkoitetut perusteet; tässä tapauksessa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous on enimmäisvientituen suuruinen tai sitä alhaisempi, sekä se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous koskee vientiveroa,

edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä, ja

viljan hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määrääjässä,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2004/98 tarkoittaman tarjouskilpailun puitteissa 20.–26. marraskuuta 1998 välisenä aikana toimitettujen tarjousten osalta tavallisen vehnän enimmäisvientitueksi vahvistetaan 33,94 ecua tonnia kohti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 27 päivänä marraskuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä marraskuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EYVL L 258, 22.9.1998, s. 4.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2540/98,
annettu 26 päivänä marraskuuta 1998,
tavallisen vehnän enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1079/
98 tarkoitetun tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan,

sekä katsoo, että

kaikkiin kolmansiin maihin, lukuun ottamatta tiettyjä AKT-maita, vietävän tavallisen vehnän vientitukea ja/tai vientimaksua koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 1079/98⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2005/98⁽⁶⁾,

asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklassa säädetään, että komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä

menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa tarkoitetut perusteet; tässä tapauksessa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous on enimmäisvientituen suuruinen tai sitä alhaisempi, sekä se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous koskee vientiveroa,

edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä, ja

tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1079/98 tarkoittaman tarjouskilpailun puitteissa 20.–26. marraskuuta 1998 välisenä aikana toimitettujen tarjousten osalta tavallisen vehnän enimmäisvientitueksi vahvistetaan 27,25 ecua tonnia kohti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 27 päivänä marraskuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä marraskuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7

⁽⁴⁾ EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16

⁽⁵⁾ EYVL L 154, 28.5.1998, s. 24

⁽⁶⁾ EYVL L 258, 22.9.1998, s. 8

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2541/98,
annettu 26 päivänä marraskuuta 1998,
kauran enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2007/98 tarkoi-
tetun tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98⁽⁴⁾,

ottaa huomioon viljoja koskevasta erityisestä interventio-toimenpiteestä Suomessa ja Ruotsissa 21 päivänä syyskuuta 1998 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2007/98⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2434/98⁽⁶⁾, ja erityisesti sen 8 artiklan,

sekä katsoo, että

Suomessa ja Ruotsissa tuotetun kauran Suomesta ja Ruotsista kaikkiin kolmansiin maihin suuntautuvan viennin tukea koskeva tarjouskilpailu on avattu asetuksella (EY) N:o 2007/98,

asetuksen (EY) N:o 2007/98 8 artiklassa säädetään, että komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa tarkoitetut perusteet; tässä tapauksessa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous on enimmäisvientituen suuruinen tai sitä alhaisempi,

edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä, ja

tässä asetuksessa määrätty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2007/98 tarkoittaman tarjouskilpailun puiteissa 20.–26. marraskuuta 1998 välisenä aikana toimitettujen tarjousten osalta kauran enimmäisvientitueksi vahvistetaan 53,95 ecua tonnia kohti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 27 päivänä marraskuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä marraskuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7

⁽⁴⁾ EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16

⁽⁵⁾ EYVL L 258, 22.9.1998, s. 13

⁽⁶⁾ EYVL L 302, 12.11.1998, s. 30

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2542/98,
annettu 26 päivänä marraskuuta 1998,
ohran enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1564/98 tarkoi-
tetun tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan,

sekä katsoo, että

Espanjasta kaikkiin kolmansiin maihin vietävän ohran vientitukea koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 1564/98⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2309/98⁽⁶⁾,

asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklassa säädetään, että komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä

menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa tarkoitetut perusteet; tässä tapauksessa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous on enimmäisvientituen suuruinen tai sitä alhaisempi,

edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä, ja

tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1564/98 tarkoittaman tarjouskilpailun puiteissa 20.–26. marraskuuta 1998 toimitettujen tarjousten osalta ohran enimmäisvientitueksi vahvistetaan 63,98 ecua tonnia kohti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 27 päivänä marraskuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä marraskuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7

⁽⁴⁾ EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16

⁽⁵⁾ EYVL L 203, 21.7.1998, s. 6

⁽⁶⁾ EYVL L 288, 27.10.1998, s. 11

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2543/98,
annettu 26 päivänä marraskuuta 1998,
asetuksessa (EY) N:o 1078/98 tarkoitetun ohran vientiä koskevan tarjouskilpailun
osana toimitettujen tarjousten osalta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan,

sekä katsoo, että

kaikkiin kolmansiin maihin vietävän ohran vientitukea ja/tai vientimaksua koskeva tarjouskilpailu on avattu komission asetuksella (EY) N:o 1078/98⁽⁵⁾,

asetuksen (EY) N:o 1501/95 7 artiklan mukaan komissio voi toimitettujen tarjousten perusteella asetuksen (ETY)

N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää tarjouskilpailun ratkaisematta jättämisestä,

erityisesti asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa säädetty perusteet huomioon ottaen ei ole aiheellista vahvistaa enimmäistukea tai vähimmäismaksua, ja

tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tarjouskilpailu jätetään ratkaisematta niiden tarjousten osalta, jotka on toimitettu 20 ja 26 päivän marraskuuta 1998 välisenä aikana osana asetuksessa (EY) N:o 1078/98 tarkoitettua ohran vientitukea tai vientimaksua koskevaa tarjouskilpailua.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 27 päivänä marraskuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä marraskuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16.

⁽⁵⁾ EYVL L 154, 28.5.1998, s. 20.

**KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 2544/98,
annettu 26 päivänä marraskuuta 1998,
vilja- ja riisijalosteiden vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2072/98⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan ja asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan mukaan kyseisten asetusten 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinahintojen tai -noteerausten ja kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella,

asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan nojalla tuet on vahvistettava ottaen huomioon toisaalta viljojen, riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien saatavuutta sekä niiden yhteisön markkinoiden hintoja ja toisaalta viljojen, riisin, rikkoutuneiden riisinjyvien ja vilja-alan tuotteiden maailmanmarkkinahintoja koskeva tilanne ja niiden kehitysnäkymät; näiden samojen artiklojen nojalla on myös varmistettava vilja- ja riisimarkkinoiden tasapainoinen tilanne sekä hintojen ja kaupan luonnollinen kehitys ja lisäksi otettava huomioon suunnitellun viennin taloudelliset seikat ja tarve välttää häiriöitä yhteisön markkinoilla,

vilja- ja riisijalosteiden tuonti- ja vientijärjestelmästä annetun komission asetuksen (EY) N:o 1518/95⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2993/

95⁽⁶⁾, 4 artiklassa määritellään näiden tuotteiden tuen laskemisessa huomioon otettavat erityisperusteet,

tietyille jalostetuille tuotteille myönnettävä tuki olisi porrastettava tuotteiden tuhka-, raakakuitu-, kuoriaine-, valkuaisaine-, rasva- tai tärkkelyspitoisuuden mukaan, koska tämä pitoisuus osoittaa erityisen hyvin jalostettuun tuotteeseen tosiasiallisesti sisältyvän perustuotteen määrän,

maniokkijuurten ja muiden trooppisten juurten ja mukuloiden sekä niistä valmistettujen jauhojen suunniteltavissa olevan viennin taloudelliset seikat eivät, erityisesti kyseisten tuotteiden luonteen ja alkuperän huomioon ottaen, tällä hetkellä edellytä vientituen vahvistamista; tiettyjen viljajalosteiden osalta yhteisön maailmankauppaan osallistumisen vähäinen merkitys ei tällä hetkellä edellytä vientituen vahvistamista,

maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset voivat edellyttää tiettyjen tuotteiden tuen eriyttämistä niiden määräraikan mukaan,

tuki on vahvistettava kerran kuukaudessa; sitä voidaan muuttaa muuna aikana,

tietty maissijalosteet voivat olla lämpökäsiteltyjä ja tämä saattaa johtaa sellaisen tuen myöntämiseen, joka ei vastaa tuotteen laatua; olisi tarkennettava, että tällaiset esihyytelöityä tärkkelystä sisältävät tuotteet eivät voi saada vientitukea, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa ja asetuksen (EY) N:o 3072/95 1 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen ja asetuksen (EY) N:o 1518/95 soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden tuet vahvistetaan tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

⁽⁶⁾ EYVL L 312, 23.12.1995, s. 25

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37.

⁽³⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EYVL L 265, 30.9.1998, s. 4.

⁽⁵⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 55.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 27 päivänä marraskuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä marraskuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

vilja- ja riisijalosteiden vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta 26 päivänä marraskuuta 1998 annettuun komission asetukseen

<i>(ecua/t)</i>		<i>(ecua/t)</i>	
Tuotekoodi	Tuen määrä	Tuotekoodi	Tuen määrä
1102 20 10 9200 ⁽¹⁾	75,45	1104 23 10 9100	80,84
1102 20 10 9400 ⁽¹⁾	64,67	1104 23 10 9300	61,97
1102 20 90 9200 ⁽¹⁾	64,67	1104 29 11 9000	23,86
1102 90 10 9100	67,29	1104 29 51 9000	23,39
1102 90 10 9900	45,76	1104 29 55 9000	23,39
1102 90 30 9100	80,91	1104 30 10 9000	5,85
1103 12 00 9100	80,91	1104 30 90 9000	13,47
1103 13 10 9100 ⁽¹⁾	97,00	1107 10 11 9000	41,63
1103 13 10 9300 ⁽¹⁾	75,45	1107 10 91 9000	79,85
1103 13 10 9500 ⁽¹⁾	64,67	1108 11 00 9200	46,78
1103 13 90 9100 ⁽¹⁾	64,67	1108 11 00 9300	46,78
1103 19 10 9000	47,61	1108 12 00 9200	86,22
1103 19 30 9100	69,53	1108 12 00 9300	86,22
1103 21 00 9000	23,86	1108 13 00 9200	86,22
1103 29 20 9000	45,76	1108 13 00 9300	86,22
1104 11 90 9100	67,29	1108 19 10 9200	41,04
1104 12 90 9100	89,90	1108 19 10 9300	41,04
1104 12 90 9300	71,92	1109 00 00 9100	0,00
1104 19 10 9000	23,86	1702 30 51 9000 ⁽²⁾	96,69
1104 19 50 9110	86,22	1702 30 59 9000 ⁽²⁾	74,02
1104 19 50 9130	70,06	1702 30 91 9000	96,69
1104 21 10 9100	67,29	1702 30 99 9000	74,02
1104 21 30 9100	67,29	1702 40 90 9000	74,02
1104 21 50 9100	89,72	1702 90 50 9100	96,69
1104 21 50 9300	71,78	1702 90 50 9900	74,02
1104 22 20 9100	71,92	1702 90 75 9000	101,32
1104 22 30 9100	76,42	1702 90 79 9000	74,32
		2106 90 55 9000	74,02

⁽¹⁾ Tukea ei myönnetä tuotteille, jotka on lämpökäsitelty siten, että tarkkelys on esihyytelöitynyt.

⁽²⁾ Tuet myönnetään neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2730/75 (EYVL L 281, 1.11.1975, s. 20), sellaisena kuin se on muutettuna, mukaisesti.

Huom. Tuotekoodit ja alaviitteet määritellään komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

**KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 2545/98,
annettu 26 päivänä marraskuuta 1998,
vilja- ja riisialan tuotantotukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2072/98⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon vilja- ja riisialan tuotantotukijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 30 päivänä kesäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1722/93⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1011/98⁽⁶⁾, ja erityisesti sen 3 artiklan,

sekä katsoo, että

asetuksessa (ETY) N:o 1722/93 määritellään tuotantotukien myöntämisen edellytykset; laskentaperuste määrätään kyseisen asetuksen 3 artiklassa; näin lasketut tuotan-

totuet on vahvistettava kerran kuukaudessa, ja niitä voidaan muuttaa, jos maissin ja/tai vehnän hinta muuttuu merkittävästi,

on syytä kertoa tällä asetuksella vahvistettavat tuotantotuet asetuksen (ETY) N:o 1722/93 liitteessä II esitetyillä kertoimilla täsmällisen maksettavan määrän määrittämiseksi, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1722/93 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu, tonneina maissista, vehnästä, ohrasta, kaurasta, perunasta, riisistä tai rikkoutuneista riisinjyvistä saatua tärkkelystä ilmaistu tuotantotuki vahvistetaan 61,26 ecuksi tonnilta.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 27 päivänä marraskuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä marraskuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37

⁽³⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18

⁽⁴⁾ EYVL L 265, 30.9.1998, s. 4

⁽⁵⁾ EYVL L 159, 1.7.1993, s. 112

⁽⁶⁾ EYVL L 145, 15.5.1998, s. 11

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 2546/98,**annettu 26 päivänä marraskuuta 1998,****riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien vientitukien vahvistamisesta ja vientitodistusten myöntämisen keskeyttämisestä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2072/98⁽²⁾ ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan ja 15 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan mukaan kyseisen asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinanoteerausten tai -hintojen sekä kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella,

asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan 4 kohdan nojalla tuet on vahvistettava ottaen huomioon toisaalta yhteisön markkinoilla vallitseva riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien saatavuus- ja hintatilanne ja sen kehitysnäkymät sekä toisaalta riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien hintatilanne ja sen kehitysnäkymät maailmanmarkkinoilla; saman artiklan mukaisesti on myös tärkeää turvata riisimarkkinoiden tasapaino ja hintojen ja kaupan luonnollinen kehitys sekä lisäksi ottaa huomioon suunniteltuun vientiin liittyvät taloudelliset seikat ja tarve välttää häiriöitä yhteisön markkinoilla sekä perustamissopimuksen 228 artiklan mukaisesti tehtyjen sopimusten rajoitteet,

komission asetuksessa (ETY) N:o 1361/76⁽³⁾ vahvistetaan rikkoutuneiden riisinjyvien sallittu enimmäismäärä riisissä, jolle vientituki vahvistetaan, sekä määritetään vähennysprosentti, jota kyseiseen tukeen on sovellettava silloin, kun rikkoutuneiden riisinjyvien suhteellinen osuus vietävässä riisissä on kyseistä enimmäismäärää suurempi,

asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan 5 kohdassa määritellään riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien vientituen laskemisessa huomioon otettavat erityisperusteet,

maailmanmarkkinatilanteen tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimusten vuoksi voi olla tarpeen eriyttää tiettyjen tuotteiden tuki niiden määräpaikan mukaan,

tietyillä markkinoilla vallitsevan pakatun pitkäjyväisen riisin kysynnän huomioon ottamiseksi olisi säädettävä erityisen tuen vahvistamisesta kyseiselle tuotteelle,

tuki on vahvistettava vähintään kerran kuukaudessa; sitä voidaan muuttaa muuna aikana,

kyseisten yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisesta riisi-markkinoiden nykyiseen tilanteeseen ja erityisesti riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien hintanoteerauksiin yhteisössä ja maailmanmarkkinoilla seuraa, että tuki olisi vahvistettava tämän asetuksen liitteessä mainitun suuruiseksi,

yhteisön sitoumuksista Maailman kauppajärjestössä johtuvien määrällisten rajoitusten hallinnon mukaisesti on keskeytettävä sellaisten vientitodistusten myöntäminen, joihin liittyy vientituki, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3072/95 1 artiklassa tarkoitettujen sellaisenaan vietävien tuotteiden, mainitun artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja tuotteita lukuun ottamatta, vientituet vahvistetaan liitteessä mainitun suuruisiksi.

2 artikla

Keskeytetään sellaisten vientitodistusten myöntäminen, joihin liittyy tuen ennakkovahvistus, liitteessä luettuille tuotteille.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 27 päivänä marraskuuta 1998.

⁽¹⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18

⁽²⁾ EYVL L 265, 30.9.1998, s. 4

⁽³⁾ EYVL L 154, 15.6.1976, s. 11

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä marraskuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien vientitukien vahvistamisesta ja vientitodistusten myöntämisen keskeyttämisestä 26 päivänä marraskuuta 1998 annettuun komission asetukseen

(ecua/t)			(ecua/t)		
Tuotekoodi	Määräpaikka (¹)	Tuen määrä	Tuotekoodi	Määräpaikka (¹)	Tuen määrä
1006 20 11 9000	01	86,00	1006 30 65 9900	01	108,00
1006 20 13 9000	01	86,00		04	—
1006 20 15 9000	01	86,00	1006 30 67 9100	05	—
1006 20 17 9000	—	—	1006 30 67 9900	—	—
1006 20 92 9000	01	86,00	1006 30 92 9100	01	108,00
1006 20 94 9000	01	86,00		02	114,00
1006 20 96 9000	01	86,00		03	119,00
1006 20 98 9000	—	—		04	—
1006 30 21 9000	01	86,00	1006 30 92 9900	01	108,00
1006 30 23 9000	01	86,00		04	—
1006 30 25 9000	01	86,00		—	—
1006 30 27 9000	—	—	1006 30 94 9100	01	108,00
1006 30 42 9000	01	86,00		02	114,00
1006 30 44 9000	01	86,00		03	119,00
1006 30 46 9000	01	86,00		04	—
1006 30 48 9000	—	—	1006 30 94 9900	01	108,00
1006 30 61 9100	01	108,00		04	—
	02	114,00		—	—
	03	119,00	1006 30 96 9100	01	108,00
	04	—		02	114,00
1006 30 61 9900	01	108,00		03	119,00
	04	—		04	—
1006 30 63 9100	01	108,00	1006 30 96 9900	01	108,00
	02	114,00		04	—
	03	119,00		—	—
	04	—	1006 30 98 9100	05	—
1006 30 63 9900	01	108,00	1006 30 98 9900	—	—
	04	—	1006 40 00 9000	—	—
1006 30 65 9100	01	108,00			
	02	114,00			
	03	119,00			
	04	—			

(¹) Määräpaikat ilmoitetaan seuraavasti:

01 Liechtenstein, Sveitsi ja Livignon ja Campione d'Italian kuntien alueet,

02 alueet I, II, III, VI, Ceuta ja Melilla,

03 alueet IV, V, VII c, Kanada sekä alue VIII Surinamia, Guyanaa ja Madagaskaria lukuun ottamatta,

04 komission asetuksen (ETY) N:o 3665/87, sellaisena kuin se on muutettuna, 34 artiklassa tarkoitetut määräpaikat,

05 Ceuta ja Melilla.

Huom. Alueet määritellään komission asetuksen (ETY) N:o 2145/92, sellaisena kuin se on muutettuna, liitteessä.

KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 2547/98,**annettu 26 päivänä marraskuuta 1998,****viljojen sekä vehnän ja rukiin hienojen jauhojen, rouheiden ja karkeiden jauhojen
vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 923/96⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo, että

asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan mukaan mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinahintojen tai -noteerausten ja kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella,

tuet on vahvistettava ottaen huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2513/98⁽⁴⁾, 1 artiklassa tarkoitettujen tekijät,

vehnän ja rukiin hienoihin jauhoihin, rouheisiin ja karkeisiin jauhoihin sovellettava tuki on laskettava ottaen huomioon kyseisten tuotteiden valmistukseen tarvittava

viljamäärä; nämä määrät vahvistetaan asetuksessa (EY) N:o 1501/95,

maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset voivat edellyttää tiettyjen tuotteiden tuen eriyttämistä niiden määräpaikan mukaan,

tuki on vahvistettava kerran kuukaudessa; sitä voidaan muuttaa muuna aikana,

näiden yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisesta vilja-alan nykyiseen markkinatilanteeseen ja erityisesti näiden tuotteiden noteerauksiin ja hintoihin yhteisössä ja maailmanmarkkinoilla seuraa, että tuki olisi vahvistettava liitteessä mainitun suuruisiksi, ja

tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan a, b ja c kohdassa tarkoitettujen sellaisenaan vietävien tuotteiden, maltaita lukuun ottamatta, vientituet vahvistetaan liitteessä mainitun suuruisiksi.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 27 päivänä marraskuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä marraskuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21

⁽²⁾ EYVL L 126, 24.5.1996, s. 37

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7

⁽⁴⁾ EYVL L 313, 21.11.1998, s. 16

LIITE

viljojen sekä vehnän ja rukiin hienojen jauhojen, rouheiden ja karkeiden jauhojen vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta 26 päivänä marraskuuta 1998 annettuun komission asetukseen

(ecua/t)			(ecua/t)		
Tuotekoodi	Määräpaikka ⁽¹⁾	Tuen määrä	Tuotekoodi	Määräpaikka ⁽¹⁾	Tuen määrä
1001 10 00 9200	—	—	1101 00 11 9000	—	—
1001 10 00 9400	01	0	1101 00 15 9100	01	37,25
1001 90 91 9000	—	—	1101 00 15 9130	01	34,75
1001 90 99 9000	03	17,00	1101 00 15 9150	01	32,00
	02	0	1101 00 15 9170	01	29,75
1002 00 00 9000	03	50,00	1101 00 15 9180	01	27,75
	02	0	1101 00 15 9190	—	—
1003 00 10 9000	—	—	1101 00 90 9000	—	—
1003 00 90 9000	03	47,00	1102 10 00 9500	01	82,00
	02	0	1102 10 00 9700	—	—
1004 00 00 9200	—	—	1102 10 00 9900	—	—
1004 00 00 9400	—	—	1103 11 10 9200	01	20,00 ⁽²⁾
1005 10 90 9000	—	—	1103 11 10 9400	—	— ⁽²⁾
1005 90 00 9000	03	36,00	1103 11 10 9900	—	—
	02	0	1103 11 90 9200	01	20,00 ⁽²⁾
1007 00 90 9000	—	—	1103 11 90 9800	—	—
1008 20 00 9000	—	—			

⁽¹⁾ Määräpaikat ovat:

- 01 kaikki kolmannet maat,
- 02 muut kolmannet maat,
- 03 Sveitsi, Liechtenstein.

⁽²⁾ Tukea ei myönnetä, jos tuote sisältää puristettua jauhoa.

Huom. Alueet määritellään komission asetuksessa (ETY) N:o 2145/92, sellaisena kuin se on muutettuna (EYVL L 214, 30.7.1992, s. 20).

KOMISSION DIREKTIIVI 98/87/EY,
annettu 13 päivänä marraskuuta 1998,
rehuseosten pitämisestä kaupan annetun direktiivin 79/373/ETY muuttamisesta
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon rehuseosten pitämisestä kaupan 2 päivänä huhtikuuta 1979 annetun direktiivin 79/373/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission direktiivillä 97/47/EY⁽²⁾, ja erityisesti sen 10 artiklan e kohdan,

sekä katsoo, että

liittymisasiakirjan liitteessä XV olevan VII.E.4 kohdan mukaan Ruotsin kuningaskunta sai pitää voimassa 31 päivään joulukuuta 1997 asti kansallisen lainsäädäntönsä, jossa säädetään pakollisesta fosforipitoisuuden ilmoittamisesta kaloille tarkoitettujen rehuseosten tuoteselosteissa,

edellä mainitun asiakirjan liitteessä XV olevien määräysten mukaan Ruotsin oli liitettävä yhteisön lainsäädännön mukautusta koskevaan pyyntöönsä edellä mainitun mineraalin osalta yksityiskohtainen tieteellinen perustelu,

Ruotsi toimitti perustelunsa 5 päivänä kesäkuuta 1997, direktiivissä 79/373/ETY säädetään sen liitteen säännöllisestä ajantasaistamisesta tieteen ja tekniikan kehityksen mukaan,

lisääntynyt fosforikuormitus johtaa järvien ja merten ekologisen tasapainon järkkymiseen; sisäjärvien rehevöitymisen vaikutuksia ovat sinilevän kehittyminen, hapenpuute, kalojen korkea kuolleisuus ja luonnon monimuotoisuuden väheneminen,

tämän vuoksi fosforipäästöt on tarpeen ehkäistä niin laajalti kuin mahdollista; pakollinen fosforipitoisuuden ilmoittaminen kaloille tarkoitettujen rehuseosten etiketeissä voi auttaa tässä tavoitteessa, jos se helpottaa kasvattajien moitteettoman ruokintakäytännön soveltamista, ja

tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän rehukomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivin 79/373/ETY liite tämän direktiivin liitteen mukaisesti.

2 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset ennen 30 päivää kesäkuuta 1999. Niiden on ilmoitettava näistä toimenpiteistä komissiolle viipymättä.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä heinäkuuta 1999.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

4 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 13 päivänä marraskuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 86, 6.4.1979, s. 30

⁽²⁾ EYVL L 211, 5.8.1997, s. 45

LIITE

Korvataan liitteen B osassa kohta "Täysrehut" seuraavasti:

"Täysrehut	— Raakavalkuainen	}	Kaikki eläimet, lukuun ottamatta muita lemmikki-eläimiä kuin koiria ja kissoja	}	Muut lemmikki-eläimet kuin koirat ja kissat
	— Raakarasva				
	— Raakakuitu				
	— Raakatuhka				
	— Lysiini		Siat		Kaikki eläimet sikoja lukuun ottamatta
	— Metioniini		Siipikarja		Kaikki eläimet siipikarjaa lukuun ottamatta
	— Kystiini			}	Kaikki eläimet
	— Treoniini				
	— Tryptofaani				
	— Energia-arvo				
					Siipikarja (ilmoitus ETY-menetelmää noudattaen)
					Siat ja märehitijät (ilmoitus kansallisia virallisia menetelmiä noudattaen)
	— Tärkkelys			}	Kaikki eläimet
	— Kokonaissokeri (sakkaroosi)				
	— Kokonaissokeri ja tärkkelys				
	— Kalsium				
	— Natrium				
	— Magnesium				
	— Kalium				
	— Fosfori		Kalat akvaariokaloja lukuun ottamatta		Kaikki muut eläimet kuin kalat akvaariokaloja lukuun ottamatta"

KOMISSION DIREKTIIVI 98/88/EY,
annettu 13 päivänä marraskuuta 1998,
eläinperäisten ainesosien mikroskooppisen tutkimuksen ja arvioinnin suuntavi-
voista rehujen virallista tarkastusta varten
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopi-

ottaa huomioon yhteisön näytteenotto- ja määritysmen-

sekä katsoo, että

direktiivissä 70/373/ETY edellytetään, että rehujen viral-

BSE-tautiin ja nisäkkäistä saatuja valkuaisaineita sisältä-

rehuseoksissa kiellettyjen rehujen ja aineksien luettelosta

rehuseosten pitämisestä kaupan 2 päivänä huhtikuuta

aineksien luetteloa, mukaan lukien aineksien luettele-

direktiivien 77/101/ETY⁽⁸⁾, 79/373/ETY ja 91/

jäsenvaltiot ovat voineet hyväksyä tiukempia säännöksiä

eläinperäisten ainesosien esiintyminen voidaan todeta

sen vuoksi on suositeltavaa antaa mikroskooppista tutki-

tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän

⁽¹⁾ EYVL L 170, 3.8.1970, s. 2

⁽²⁾ EYVL L 172, 7.7.1994, s. 23

⁽³⁾ EYVL L 55, 11.3.1995, s. 43

⁽⁴⁾ EYVL L 281, 9.10.1991, s. 23

⁽⁵⁾ EYVL L 237, 28.8.1997, s. 39

⁽⁶⁾ EYVL L 86, 6.4.1979, s. 30

⁽⁷⁾ EYVL L 211, 5.8.1997, s. 45

⁽⁸⁾ EYVL L 32, 3.2.1977, s. 1

⁽⁹⁾ EYVL L 193, 17.7.1991, s. 34

⁽¹⁰⁾ EYVL L 363, 27.12.1990, s. 51

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Jäsenvaltioiden on säädettävä, että jos rehun eläinperäisten ainesosien määrän tunnistamiseksi ja/tai arvioimiseksi virallisia tarkastuksia varten tehdään mikroskooppinen tutkimus, se tehdään käyttämällä tämän direktiivin liitteessä olevia suuntaviivoja.

Määrityksestä vastaavien toimivaltaisten viranomaisten asettamien vaatimusten mukaisesti näiden suuntaviivojen kohta 7 "Laskutoimitukset ja arviointi" on katsottava suuntaa-antaviksi edellyttäen, että jos määrä arvioidaan, noudatetaan kohdan 7 säännöksiä.

Näiden mikroskooppisen tutkimuksen menetelmää koskevien suuntaviivojen vahvistaminen ei estä muiden kuin mikroskooppista tutkimusta koskevien sellaisten määritysmenetelmien käyttöä sen asemesta tai sen lisäksi, jotka on tieteellisesti todettu päteviksi eläinperäisten ainesosien määrän tunnistaminen ja/tai arvioimiseksi.

2 artikla

Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava viimeistään 1 päivänä syyskuuta 1999 tämän direktiivin edellyttämät

lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

3 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 13 päivänä marraskuuta 1998.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

Rehujen eläinperäisten ainesosien mikroskooppisen tutkimuksen ja arvioinnin suuntaviivat

1. *Tavoite ja soveltamisala*

Näitä suuntaviivoja olisi käytettävä, jos eläinperäisiä ainesosia (jotka on määritelty nisäkkäiden, siipikarjan ja kalojen ruhojen tai ruhon osien käsittelystä saataviksi tuotteiksi) tutkitaan rehuista mikroskooppisen tutkimuksen avulla.

Jos eläinperäisten ainesosien määrä arvioidaan, on noudatettava näiden suuntaviivojen kohtaa 7.

2. *Herkkyyys*

Eläinperäisten ainesosien luonteesta riippuen voidaan tutkia ainesosien hyvin pieniä määriä (< 0,1 %).

3. *Periaate*

Tutkimukseen käytetään asianmukaisesti valmistettua edustavaa näytettä, joka on otettu 1 päivänä maaliskuuta 1976 yhteisön näytteenottomenetelmistä rehujen virallista tarkastusta varten annetun komission direktiivin 76/371/ETY (⁽¹⁾) säännösten mukaisesti. Eläinperäiset ainesosat tutkitaan tyyppilisten mikroskoopilla tunnistettavien ominaisuuksien (esim. lihassäikeiden ja muiden lihan osien, ruston, luiden, sarvien, karvojen, harjasten, veren, höyhenten, munankuorten, kalanruotojen, suomujen) perusteella. Tutkimus on tehtävä näytteen sekä siiviläfraktiosta (6.1) että tiiviistä sakasta (6.2).

4. *Reagenssit* (⁽²⁾)

4.1 Petausreagenssi

4.1.1 Kloraalihydraatti (vesipitoinen, 60 % w/v)

4.1.2 Paraffiiniöljy

4.2 Konsentroimisreagenssi

4.2.1 Tetrakloorietyleni (tiheys 1,62)

4.3 Värjäysreagenssit

4.3.1 Bradfordin reagenssi

4.3.2 Jodi- tai kaliumjodiliuos

4.3.3 Millonin reagenssi

4.3.4 Kystiinireagenssi (2 g lyijyasetaattia ja 10 g NaOH:ta 100 ml:ssa vettä)

Luetellut reagenssit voidaan korvata muilla, joilla saadaan vastaavia tuloksia.

5. *Laitteet ja tarvikkeet*

5.1 Analyysivaaka (tarkkuus 0,001 g)

5.2 Jauhamisvälineet (raastin, mylly)

5.3 Seula, jossa on neliönmuotoiset reiät, silmäkoko 0,1–2 mm.

5.4 Stereomikroskooppi (enintään 50-kertainen suurennus)

5.5 Yhdistelmämikroskooppi (enintään 400-kertainen suurennus), jossa on läpivalo- ja polarisaatio-optiikka

5.6 Normaalit laboratorioon kuuluvat lasiastiat.

(⁽¹⁾) EYVL L 102, 15.4.1976, s. 1

(⁽²⁾) Käytetään kaupallisesti saatavilla olevia reagensseja, ellei toisin ole mainittu.

6. Menetelmä

Vähintään 10 g näytettä (aineksen laadusta riippuen) olisi tarvittaessa käsiteltävä (pelletti hajotettava tai aines jauhattava huolellisesti sopivalla jauhamisvälineellä) ja jaettava kahteen osaan. Vähintään 5 g käytetään seulontaan (6.1) ja vähintään 2 g tiiviiseen sakkaan (6.2). Värjäämistä (6.3) suositellaan tunnistusta varten.

6.1 Eläinperäisten ainesosien osoittaminen seulafraktioista

Vähintään 5 g näytettä seulotaan seuloilla (5.3) vähintään kahteen fraktioon.

Seulafraktio(t), joiden koko on vähintään 0,5 mm (tai edustava osa fraktiota), levitetään ohuena kerroksena sopivalle alustalle ja tutkitaan järjestelmällisesti stereomikroskoopissa (5.4) erilaisilla suurennuksilla eläinperäisten ainesosien osoittamiseksi.

Alle 5 mm:n kokoisista seulafraktioista valmistetut objektilasinäytteet tutkitaan järjestelmällisesti yhdistelmä-mikroskoopissa (5.5) erilaisilla suurennuksilla eläinperäisten ainesosien osoittamiseksi.

6.2 Eläinperäisten ainesosien osoittaminen tiiviistä sakasta

Vähintään 2 g näytettä punnitaan 0,001 gramman tarkkuudella koeputkeen tai erotussuppiloon ja käsitellään vähintään 15 millilitralla tetrakloorietyleeniä (4.2.1). Seosta sekoitetaan tai ravistellaan usean kerran ja annetaan seistä riittävän kauan (vähintään 1 minuutti ja korkeintaan 2–3 minuuttia), jonka jälkeen sakka erotetaan.

Sakka kuivataan vetokaapissa ja punnitaan 0,001 gramman tarkkuudella. Punnitus on tarpeen vain, jos vaaditaan arviota painosta. Koko kuivattua sakkaa tai osaa siitä tutkitaan stereomikroskoopissa (5.4) tai yhdistelmä-mikroskoopissa (5.5) luuaineksen osoittamiseksi.

6.3 Petaus- ja värjäysreagenssien käyttö

Eläinperäisten ainesosien tunnistamiseksi mikroskoopissa voidaan käyttää erityisiä petaus- ja värjäysreagenssejä.

Kloorihydraatti (4.1.1): Kuumennettaessa varovasti solurakenteet tulevat paremmin näkyviin, koska tärkkelysjyvät gelatinisoituvat ja tarpeeton solun sisältö poistuu.

Paraffiiniöljy (4.1.2): Luuaines voidaan tunnistaa hyvin tässä petausaineessa, koska useimmat luun lakuunat säilyvät täynnä ilmaa ja näkyvät mustina noin 5–15 mikrometrin kokoisina reikinä.

Bradfordin reagenssi (4.3.1): Tätä käytetään valkuaisen osoittamiseen (tyypillinen sininen väri). Laimennetaan vedellä noin 1:4.

Jodi- tai kaliumjodidi-liuos (4.3.2): Tätä käytetään tärkkelyksen osoittamiseen (sinivioletti väri) ja valkuaisen osoittamiseen (keltaoranssi väri). Voidaan laimentaa tarvittaessa.

Millonin reagenssi (4.3.3): Kuumennettaessa varovasti luuaines muuttuu vaaleanpunaiseksi.

Kystiinireagenssi (4.3.4): Kuumennettaessa varovasti kystiiniä sisältävät ainesosat (karvat, höyhenet jne.) muuttuvat mustanruskeiksi.

7. Laskutoimitukset ja arviointi

Jos eläinperäisten ainesosien määrä arvioidaan, on noudatettava tämän kohdan säännöksiä.

Laskutoimitukset voidaan tehdä vain, jos eläinperäiset ainesosat sisältävät luunpalasia.

Lämminveristen maalla elävien lajien (ts. nisäkkäiden ja lintujen) luunpalat voidaan erottaa erilaisista kalanruodoista mikroskooppilaseilla tyypillisten lakuunoiden perusteella. Näytteen sisältämän eläinperäisen aineksen osuus arvioidaan ottamalla huomioon

- luunpalasten arvioitu osuus (painoprosenttia) tiiviissä sakassa ja
- luun osuus (painoprosenttia) eläinperäisissä ainesosissa.

Arvion on perustuttava vähintään kolmeen (jos mahdollista) mikroskooppilasiin ja vähintään viiteen kenttään lasia kohti. Rehuseoksissa tiivis sakka sisältää yleensä maalla elävien eläinten luunpalasten ja kalanruotopalasten lisäksi muita raskaita hiukkasia kuten mineraaleja, hiekkaa, ligniiniä sisältäviä kasvinpalasia ym.

7.1 Luunpalasten osuuden arvioitu määrä

$$\text{prosenttia maalla elävien eläinten luunpalasia} = \frac{S \times c}{W}$$

$$\text{prosenttia kalanruotojen ja suomujen palasia} = \frac{S \times d}{W}$$

S = sakan paino (mg), c = korjauskerroin (%), jolla otetaan huomioon maalla elävien eläinten luiden arvioitu osuus sakasta, d = korjauskerroin (%), jolla otetaan huomioon kalanruotojen ja suomujen arvioitu osuus sakasta ja W = sakkaan käytetyn näyteaineksen paino (mg).

7.2 Eläinperäisten ainesosien arvioitu määrä

Luun osuus eläintuotteissa voi vaihdella paljon. (Luujauhossa on luuta 50–60 % ja lihajauhoissa 20–30 %; kalajauhoissa ruotojen ja suomujen osuus vaihtelee kalajauhotyypin ja sen alkuperän mukaan ja on tavallisesti 10–20 %.)

Jos näytteen sisältämän eläinjauhon tyyppi tiedetään, voidaan sen määrä arvioida:

$$\begin{aligned} \text{Kalatuotteista peräisin olevien ainesosien} \\ \text{arvioitu määrä (\%)} \end{aligned} = \frac{S \times c}{W \times f} \times 100$$

$$\begin{aligned} \text{Kalatuotteista peräisin olevien} \\ \text{ainesosien arvioitu määrä (\%)} \end{aligned} = \frac{S \times d}{W \times f} \times 100$$

S = sakan paino (mg), c = korjauskerroin (%), jolla otetaan huomioon maalla elävien eläinten luiden arvioitu osuus sakasta, d = korjauskerroin (%), jolla otetaan huomioon kalanruotojen ja suomujen arvioitu osuus sakasta, f = korjauskerroin, jolla otetaan huomioon luun osuus tutkitussa näytteessä olevista eläinperäisistä ainesosista ja W = sakkaan käytetyn näyteaineksen paino (mg).

8. Tutkimuksen tulosten esittäminen

Tulokset voidaan esittää seuraavasti:

8.1 Sikäli kuin mikroskoopissa voidaan havaita, näytteessä ei ollut (kohdassa 1 määriteltyjä) eläinperäisiä ainesosia.

8.2 Sikäli kuin mikroskoopissa voidaan havaita, näytteessä oli eläinperäisiä ainesosia (¹).

Tällöin tutkimustuloksia esittäessä voidaan niitä tarvittaessa täsmentää seuraavasti:

8.2.1 Sikäli kuin mikroskoopissa voidaan havaita, näytteessä oli pieniä määriä eläinperäisiä ainesosia (¹).

8.2.2 Tutkimuksen tekijän kokemuksesta riippuen

— joko ”sikäli kuin mikroskoopissa voidaan havaita, näytteessä oli eläinperäisiä ainesosia (¹). Luun- tai ruotojenpalasten (kalojen tai maaeläinten — jos kyseessä ovat maaeläinten luunpalaset, eritellään mahdollisesti siipikarjan tai nisäkkäiden luunpalasiin, ks. huomautus 9.3) määrän arvioidaan olevan ... prosenttia, joka vastaa ... prosenttia eläinperäisiä ainesosia, jos se lasketaan olettaen, että eläinperäistä ainesosaa sisältävässä tuotteessa on ... prosenttia luuta (käytetään korjauskerrointa f)”.
— tai ”sikäli kuin mikroskoopissa voidaan havaita, näytteessä oli mittavia määriä eläinperäisiä ainesosia (¹)”.

(¹) Tässä on mainittava havaittujen ainesosien tyyppi, esim. ruotoja tai luita (kalojen tai maaeläinten), lihan ainesosia.

Kun kohdissa 8.2, 8.2.1 ja 8.2.2 havaitaan maalla elävien eläinten luun ainesosia, raporttiin on lisättävä seuraava varolauseke:

”Mahdollisuutta, että edellä mainitut ainesosat ovat peräisin nisäkkäistä, ei voida sulkea pois.”

Tämä lauseke ei ole tarpeen, jos maaeläinten luunpalaset on eritelty siipikarjan tai nisäkkäiden luunpalasiin (ks. huomautus 9.3).

9. *Huomautuksia*

- 9.1 Jos tiiviissä sakassa on paljon ja suuria ainesosia, suositellaan sakan seulomista kahteen fraktioon (esim. 320 mikrometrin seulalla). Suuria ainesosia sisältävää fraktiota voidaan tarkastella paraffiiniöljypreparaatina stereomikroskoopissa läpivalo-optiikalla. Pieniä ainesosia sisältävää fraktiota on tarkasteltava yhdistelmämikroskoopissa.
 - 9.2 Kohdassa 6.2 tarkoitettu tiivis sakka voidaan tarvittaessa fraktioida edelleen käyttämällä tiheämpää konsentroimisreagenssia.
 - 9.3 Riippuen tutkimuksen tekijän pätevyydestä ero nisäkkäistä tai siipikarjasta peräisin olevien ainesosien välillä voidaan tehdä käyttämällä sellaisia histologisia löydöksiä, joilla kyseinen ero on mahdollista tehdä.
-

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 20 päivänä marraskuuta 1998,

tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen alan avaintoimintakokonaisuuksien sisällön ja suuntautumisen määrittelyssä komissiota avustavien ulkopuolisten asiantuntijaryhmien jäsenten sekä puheenjohtajien ja varapuheenjohtajien nimeämisestä

(tiedoksiannettu numerolla K(1998) 3347)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(98/682/EY, Euratom)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Euroopan atomienergiayhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen alan avaintoimintakokonaisuuksien sisällön ja suuntautumisen määrittelyssä komissiota avustavien ulkopuolisten asiantuntijaryhmien perustamisesta 22 päivänä lokakuuta 1998 tehdyn komission päätöksen 98/610/EY, Euratom ⁽¹⁾,

sekä katsoo, että

päätöksen 98/610/EY, Euratom 3 artiklan 1 kohdassa säädetään, että komissio huolehtii asiantuntijaryhmien tasapuolisesta koostumuksesta ottamalla huomioon ryhmien jäsenten kotipaikan ja alan (teollisuus ja palveluala, tutkimus ja innovaatio, käyttäjät, tutkimusalan sääntelyviranomaiset, sekä sosiaalis-taloudelliset ryhmät); komissio pyrkii myös siihen, että naiset ja miehet ovat yhtäläisesti edustettuina,

asiantuntijaryhmien jäsenten nimittämistä varten komissio arvioi kaikki hakemukset asiantuntijoita koskevan päätöksen 98/610/EY, Euratom liitteessä olevan

A kohdan 2 alakohdassa vahvistettujen valintaperusteiden mukaisesti; komissio nimeää tämän arvioinnin perusteella asiantuntijaryhmien jäsenet kyseisen päätöksen 3 artiklan 1 kohdan säännösten ja sen liitteessä olevan B kohdan mukaisesti,

päätöksen 98/610/EY, Euratom 4 artiklan 1 kohdan mukaan komissio nimeää asiantuntijaryhmien jäsenet kahden vuoden toimikaudeksi, ja nimitys on henkilökohmainen; nimitys voidaan uusia kerran enintään kahden vuoden ajaksi,

mainitun päätöksen 4 artiklan 4 kohdan mukaan komissio nimeää myös kunkin asiantuntijaryhmän puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan kyseisen ryhmän jäsenten keskuudesta; varapuheenjohtajan kotipaikka ja edustama ala eivät saa olla samat kuin puheenjohtajan,

edellä mainitun päätöksen 98/610/EY, Euratom johdanto-osan neljännen virkkeen mukaan asiantuntijaryhmien tehtävänä on esittää aiheesta päätelmiä avoimesti ja riippumattomasti; tämän vuoksi niiden jäsenten on oltava riippumattomia kaikista ulkopuolisten antamista ohjeista, jotta ne voivat esittää komissiolle puolueettomia huomioita,

⁽¹⁾ EYVL L 290, 29.10.1998, s. 57

tämän vuoksi jäsenten on ilmoitettava komissiolle ennen kutakin kokousta sen asialista huomioon ottaen kaikki heidän etuaan koskevat kysymykset, joiden voidaan katsoa vaikuttavan heidän riippumattomuuteensa; heidän on pidätyttävä käsittelemästä asiaa, jonka osalta vallitsee eturistiriita,

tämän vuoksi valittujen asiantuntijoiden on allekirjoitettava ennen jokaista asiantuntijakokousta ilmoitus, kokouksen asialista huomioon ottaen, jossa he vakuuttavat, ettei ole olemassa eturistiriitaa, joka vaarantaa heidän riippumattomuutensa,

jäsenet eivät saa ilmaista asiantuntijaryhmän työssä saamia tietoja, jos heille on ilmoitettu, että tietoja on pyydetty käsittelemään luottamuksellisina, sanotun rajoittamatta Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 214 artiklan ja Euroopan atomienergiayhteisön 194 artiklan soveltamista,

kun jäsen ei täytä riippumattomuutta ja luottamuksellisuutta koskevia velvoitteitaan, on katsottava, ettei hän voi enää osallistua tehokkaasti ryhmän työhön tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen alan avaintoimintakokonaisuuksien sisällön ja suuntautumisen määrittelyssä komissiota avustavien ulkopuolisten asiantuntijaryhmien perustamisesta tehdyn komission päätöksen 98/610/EY, Euratom 4 artiklassa tarkoitettulla tavalla, ja

on nimettävä asiantuntijaryhmien jäsenet sekä näiden ryhmien 17 puheenjohtajaa ja 17 varapuheenjohtajaa sekä varmistettava töiden luottamuksellisuus ja jäsenten riippumattomuus,

ON PÄÄTTÄNYT:

1 artikla

Liitteessä I luetellut henkilöt nimetään päätöksellä 98/610/EY, Euratom perustettujen asiantuntijaryhmien jäseniksi.

2 artikla

Liitteessä II luetellut henkilöt nimetään 1 artiklassa tarkoitettujen asiantuntijaryhmien puheenjohtajiksi tai varapuheenjohtajiksi.

3 artikla

Edellä 1 ja 2 artiklassa tarkoitettujen henkilöiden on noudatettava liitteessä III mainittuja riippumattomuutta ja luottamuksellisuutta koskevia edellytyksiä.

4 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se annetaan.

Tehty Brysselissä 20 päivänä marraskuuta 1998.

Komission puolesta

Édith CRESSON

Komission jäsen

LIITE I

Asiantuntijaryhmä	Jäsenen nimi ja etunimi	
Terveys, ravinto ja ympäristötekijät	BIESALSKI	HANS
	BORRESEN	TORGER
	COLOMER	CONCHA
	DANIEL	H.
	FORSBERG	ETHEL
	GARCEZ DE LENCASTRE	HERMINIA
	KATSOUYLANNI	KLEA
	KORPELA	RIITTA
	LESLIE	JIM
	MEROT	BERTRAND
	PFANNHAUSER	WERNER
	ROTILO	GIUSEPPE
	SARIS	WIM
	TAEYMANS	DOMINIQUE
	WALL	PATRICK
	WILLIAMS	CHRISTINE
Tartuntatautien hallinta	BARRET	NOËL
	BELLOD	ANNE
	BORRIELLO	SAVERIO
	ESTEBAN	MARIANO
	ESTOLIO DO ROSARIO	VIRGILIO
	KARLSSON	LARS
	MOENNIG	VOLKER
	O'FLANAGAN	DARINA
	PAPAMICHAIL	M.
	RANKI	ANNAMARI
	RAPPUOLI	RINO
	SALMASO	STEFANIA
	SÁNCHEZ	J.M.
	VAN EDEN	WILLEM
	VANHEMELRIJCK	JOHAN
	WAHREN	BRITTA
	WILLEBERG	PREBEN
Solutehdas	ALBERGHINA	LILIA
	BOWLES	DIANNA
	CARRONDO	MANUEL
	COLIJN-HOOYMANS	CATHARINA
	DIDERICHSEN	BORGE
	GLIMELIUS	KRISTINA
	LECOMTE	JEANNE-MARIE
	MÄKINEN	SEPPO
	PÜHLER	ALFRED
	ROELS	J.A.

Asiantuntijaryhmä	Jäsenen nimi ja etunimi	
	SCHWAB SEKERIS VAN DE VOORDE VELA VIIKARI YEATS	HELMUT CONSTANTINE ANDRÉ CARMEN LIISA SIOBHAN
Väestön ikääntyminen	BALTES BARTOLI COMELLA GREENGROSS GUILLEMARD LINDSTRÖM O HARA PAULA BARBOSA PERANI PICCART SCHROLL STATHAKOS TAIPALE VAN DEN BERG WICK	MARGARET ETTORE JOAN SALLY A. M. JAN-INGVAR SEAMUS MANUEL DANIELA MARTINE MARIANNE DIMITRI VAPPU HANS GEORG
Maa-, kala- ja metsätalouden kestävä hallinta, maaseutu ympäristön yhtenäinen kehittäminen mukaan lukien	CARLSSON CARUSO DE SOUSA VASCONCELOS DEROANNE GONZALES-GARCES GRIFFITH HOFREITHER KASSIOUMIS LANGSTRAAT PAAVILAINEN POUZET RASCHE REXEN TAIT THOMAS VON MEYER WERRY	MÅRTEN CAMILLO MARCELLO CLAUDE ALBERTO DAVID MARKUS KONSTANTINOS DIRK LEENA ANDRÉ ERNST FINN ELIZABETH TOM HEINO P.
Tietoyhteiskuntaa käsittelevä ryhmä	AIRAGHI ALVES BAUSCH BERTHELSEN BRAVO COCHRANE	ANGELO JOSÉ ROMAIN HANS ALAIN PETER

Asiantuntijaryhmä	Jäsenen nimi ja etunimi	
	CRONBERG	TARJA
	DE KEMP	ARNOUD
	FENEYROL	MICHEL
	GALUZZI	PAOLO
	HALKIAS	CHRISTOS
	HORN	CHRIS
	HORWOOD	ROSEMARY
	KUUSI	JUHANI
	LAGASSE	PAUL
	LARROUTUROU	BERNARD
	MERKER	WOLFGANG
	MOSSOTTO	CESARE
	NILSSON	ANN MARIE
	PACHL	URSULA
	PURVES	IAN
	SCHUURMANS	MARTIN
	UCEDA	JAVIER
	WERTHNER	HANNES
	WEYRICH	CLAUS
Innovatiiviset tuotteet, menetelmät ja organisointi	ÁLVAREZ	S.
	BENAVENT	R.
	BLONDELOT	ÉMILE
	DE CHARENTENAY	FRANÇOIS
	DE MEYER	A.
	FOUNTI	MARIA
	GREGORY	MIKE
	HELLER	BERNDT
	JÄGER	HEIMO
	NORELL	MARGARETA
	O'DONOVAN	P.
	PEDERSEN	HANS
	PINTO	LUIGI
	RIBERA SALCEDO	JOSÉ
	SISTERMANS	JOOP
	TEMMES	ARMI
	WARNECKE	HANS-JÜRGEN
Kestävä liikkuvuus ja intermodaalisuus	BAYLISS	DAVID
	BOGG	KEITH
	DOGANIS	RIGAS
	FERNÁNDEZ DURÁN	REYES
	FINLAY	HUGH
	KNOFLACHER	HERMANN
	LINDBERG	JOHAN
	LINKAMA	EEVA
	PAYE-JEANNENEY	LAURENCE

Asiantuntijaryhmä	Jäsenen nimi ja etunimi	
	RICOTELLI RUIJGROK SCHACKE SOBOLL SQUASSAFICHI VAN DE VOORDE VIANA BAPTISTA	MARCELLO C. J. IVAR HORST NICOLA EDDY JOSÉ
Ilmailuteollisuuden uudet näkymät	ABBINK ARIAS CATOIRE GOULETTE JENSEN LAWLER LOJACONO LUREAU MADALENO MALANICK NYSEN OLSSON PAPAILIOU SZODRUCH TRUMAN VON TEIN	J. ANGEL-LUIS SERGE MIKE KURT JAMES EROS FRANÇOIS UTÍMIA PETER CLAUDE ULF KYRIACOS JOACHIM TREVOR VOLKER
Maa- ja meriliikenteen teknologia	ACKERMANN ANDERSEN BRÄNNSTRÖM BYRNE CERECEDA DUARTE SILVA FEITLER GOLDAN GOODRICH KEROSUO KYRTATOS LIST MAGGETTO MICHELLONE PERSON SEIFFERT	CHARLES-LOUIS TORBEN KLAS GERALD C. ANTÓNIO SIMONE MICHAEL DAVID MATTI NIKOLAOS HELMUT GASTON GIAN CARLO P. ULRICH
Kestävä vesihuolto ja veden laatu, Meriekosysteemien kestävä käyttö	BJORNSSEN BOZZO CANDELA DE MARSILY DRONKERS	PETER GIAN MARIO LUCILA GHISLAIN JOB

Asiantuntijaryhmä	Jäsenen nimi ja etunimi	
	ELEFTHERIOU JASKULKE KAUPPI KLAGHOFER LANCELOT MCGLADE MONTESINOS MULCAHY NUNES PFEIFFER	ANASTASSIOS ELISABETH LEA E. CHRISTIANE JACQUELINE SALOMÓN MAIRE FRANCISCO KLAUS
Maaailmanlaajuiset ympäristönmuutokset, ilmasto ja biologinen monimuotoisuus	BERGER BERZ CAHILL CORTE-REAL CRUTZEN DAHL-JENSEN GRABHERR LALAS LÓPEZ FERNANDEZ MCWILLIAMS ROHDE SERREAULT WALLS YARMIN ZERBINI	ANDRÉ G. BRONWYN JOÃO PAUL DORTHE GEORG DIMITRIS MARIA LUISA BRENDAN HENNING BRIGITTE MARI FARHANA S.
Huomisen kaupunki ja kulttuuriperintö	ANDERSSON BEEDHOLM CAMPILLO CASSAR DUNLEAVY HECQ JILKA KUTTER MAUGARD MOROPOULOU NYSTROM PORTAS ROELOFS ROGERS SABBIONI	HARRI BENTE ROSA MAY SEAN WALTER BRIGITTE ECKHARD ALAIN ANTONIA LOUISE NUNO LAMBERT RICHARD CRISTINA
Puhtaammat energiajärjestelmät, Taloudellinen ja tehokas energia	AIGNER BILLFALK DA SILVA CARVALHO DURAND	MANFRED LENNART MARIA JEAN-MICHEL

Asiantuntijaryhmä	Jäsenen nimi ja etunimi	
	FREDERICK GARIBBA HINSTRUP KERONEN LEWIS MAVRAKIS OTTER PAZ FRIEND ROCCA ROULET SARIS SCHNEEBERGER	GUY M. PETER JOUNI TONY DIMITRIOS NICHOLAS MARIA UGO CLAUDE FRANS MICHAEL
Sosiaalis- taloudellisen tietopohjan laajentaminen	BRUNN CARTON DURU ERIKSON GIANNITSIS GRODAL JOÃO RODRIGUES MARTINOTTI NEWBY NOWOTNY OSTNER SCHABER SCHNABEL SILIUS SOMMESTAD SUBIRATS WHELAN	ANKE LUC MARIE ROBERT TASSOS BIRGIT MARIA GUIDO HOWARD HELGA ILONA GASTON PAUL HARRIET LENA JOAN BRENDAN
Hallittu lämpödyinfuusio	BELLI BERKE BUSCH D'HAESELEER FUSTER HÖGBERG HOPKINS KATSANOS KNERINGER LAVAL POLICARPO POOLEY SALOMAA VAN DER WIEL	MARIA CLAUS NIELS WILLIAM FELICIANO LARS MIKE ANASTASIOS GÜNTHER GUY ARMANDO DEREK RALF MARNIX

Asiantuntijaryhmä	Jäsenen nimi ja etunimi	
Ydinfissio	CARO	RAFAEL
	CARVALHO SOARES	JOSÉ
	COLINO	ANTONIO
	CUNNINGHAM	JOHN
	GOVAERTS	PIERRE
	HAYNS	MIKE
	HEUSENER	GERHARD
	HOLM	LARS-ERIK
	MATTILA	LASSE
	NIELSEN	SVEN
	RAKHORST	HUBERT
	SCHMITZER	CHRISTIAN
	SIDERIS	ELEFThERIOS
	VALENTINI	PAOLO
	VALLEE	ALAIN

LIITE II

Asiantuntijaryhmien puheenjohtajat ja varapuheenjohtajat

Asiantuntijaryhmä	Puheenjohtajan nimi ja etunimi	Varapuheenjohtajan nimi ja etunimi
Terveys, ravinto ja ympäristötekijät	WILLIAMS Christine	COLOMER Concha
Tartuntatautien hallinta	BELLOD Anne	ESTOLIO DO ROSARIO Virgilio
Solutehdas	ALBERGHINA Lilia	LECOMTE Jeanne-Marie
Väestön ikääntyminen	BALTES Margaret	TAIPALE Vappu
Maa-, kala- ja metsätalouden kestävä hallinta, maaseutuympäristön yhtenäinen kehittäminen mukaan lukien	THOMAS Tom	HOFREITHER Markus
Tietoyhteiskuntaa käsittelevä ryhmä	WEYRICH Claus	HORN Chris
Innovatiiviset tuotteet, menetelmät ja organisointi	PEDERSEN Hans	SISTERMANS J. F.
Kestävä liikkuvuus ja intermodaalisuus	BAYLISS David	DOGANIS Rigas
Ilmailuteollisuuden uudet näkymät	OLSSON Ulf	ARIAS Angel-Luis
Maa- ja meriliikenteen teknologia	MICHELLONE Gian Carlo	GOODRICH David
Kestävä vesihuolto ja veden laatu Meriekosysteemien kestävä käyttö	KAUPPI Lea	BJÖRNSSEN Peter
Maa- ja meriliikenteen ympäristömuutokset, ilmasto ja biologinen monimuotoisuus	SERREAULT Brigitte	BERGER André
Huomisen kaupunki ja kulttuuriperintö	PORTAS Nuno	SABBIONI Christina
Puhtaammat energiajärjestelmät Taloudellinen ja tehokas energia	SARIS Frans	BILLFALK Lennart
Sosiaalis-taloudellisen tietopohjan laajentaminen	NOWOTNY Helga	SCHABER Gaston
Hallittu lämpöydinfuusio	FUSTER Feliciano	D'HAESELEER William
Ydinfissio	HEUSENER Gerhard	VALLEE Alain

*LIITE III***Jäsenten riippumattomuutta ja töiden luottamuksellisuutta koskevat ehdot****A. Töiden luottamuksellisuus**

Jäsenet eivät saa ilmaista asiantuntijaryhmän työssä saamiaan tietoja, jos heille on ilmoitettu, että tietoja on pyydetty käsittelemään luottamuksellisina, sanotun kuitenkin rajoittamatta Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 214 artiklan ja Euroopan atomienergiayhteisön 194 artiklan soveltamista.

B. Jäsenten riippumattomuus

1. Jäsenten on ilmoitettava komissiolle kaikki heidän etuaan koskevat kysymykset, joiden voidaan katsoa vaikuttavan heidän riippumattomuuteensa.
2. Jäsenten on ilmoitettava komissiolle ennen kutakin kokousta sen asialista huomioon ottaen kaikki heidän etuaan koskevat kysymykset, joiden voidaan katsoa vaikuttavan heidän riippumattomuuteensa. Heidän on pidätyttävä käsittelemästä asiaa, jonka osalta vallitsee eturistiriita.
3. Tämän vuoksi valittujen asiantuntijoiden on allekirjoitettava ennen jokaista asiantuntijaryhmän kokousta tämän liitteen lisäyksessä esitetty vakuutus, jolla he vahvistavat, ettei heidän osaltaan vallitse eturistiriitaa.

C. Määräysten noudattamatta jättäminen

Kun jäsen ei täytä riippumattomuutta ja luottamuksellisuutta koskevia velvoitteitaan, on katsottava, ettei hän voi enää osallistua tehokkaasti ryhmän työhön komission päätöksen 98/610/EY, Euratom 4 artiklassa tarkoitetulla tavalla.

*lisäys***ETURISTIRIITOJA KOSKEVA VAKUUTUS***(Rasti asianomaiseen ruutuun)***Eturistiriitojen puuttumista koskeva vakuutus pidettävän kokouksen työjärjestyksen osalta**

☐ Minä allekirjoittanut vakuutan, ettei pidettävän kokouksen työjärjestyksen osalta ole olemassa mitään eturistiriitaa, jonka voitaisiin katsoa vaikuttavan riippumattomuuteeni.

☐ Minä allekirjoittanut ilmoitan, että sen asiantuntijaryhmän töiden, johon minut on nimetty, on mahdollisesti tämän kokouksen työjärjestyksen osalta eturistiriita, jonka voidaan katsoa vaikuttavan riippumattomuuteeni.

*Työjärjestyksen kohta**Eturistiriita*

.....
.....
.....
.....

Lisäksi sitoudun ilmoittamaan välittömästi komission yksiköille, jos havaitsen sen asiantuntijaryhmän kokouksessa, johon osallistun, jonkin eturistiriidan, jonka voidaan katsoa vaikuttavan riippumattomuuteeni ja joka liittyy johonkin työjärjestyksen asiakohtaan tai ryhmässä käsiteltävään aiheeseen.

Allekirjoitus

Nimi ja etunimi

Päiväys
